

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६७
६

Title गाथा सप्तशतकम्

Author शालिवाहनः

Extent ३३ पत्र Age

Subject काव्य

~~रसविज्ञानम्~~

गाथासप्तशतकम्

धृ६७



३३५ गान्धि

ने ४ घी ६ घ
भाषा सहस्रतम
३३ पत्रा
कावा २
(अपुत्र)
मनी, सुलिका ६७९

दसविलास

८५

पत्र ३३

श्रीगणेशायनमः॥ पञ्चयतेशोषारुणप्रतिभासंक्रांतगौरीमुखचंद्रं॥ गृहीतार्धपंकज
 मिवसंध्यासखित्वांजलिं नमता॥ १॥ अमृतं प्राकृतकाव्यं पठितुं श्रोतुं येन जानंति॥ कामस्य
 तत्त्वचिंतां कुर्याद्वर्तिते कथं न लज्जते॥ २॥ सप्तशतानि कविवत्सलेन कोट्या मध्ये॥ शालिवा
 हनेन विरचितानि सालंकाराणां गाथानां॥ ३॥ पश्यन्निश्चलनिस्पंदविशिनी पन्नेराजते वला
 का॥ निर्मलमरकतभाजनपरिस्थिता शंखशुक्तिरिव॥ ४॥ तावदेवरतिसमये महिमानं विभ्रमा
 विराजते॥ यावन्नवकुवलयदलसदृशानि मुकुलंति नयनानि॥ ५॥ नवदोहदमात्मनः भृगु
 यसे २ कुरवकस्य॥ एवं खलु सुभगसुहसति वलिताननपंकजं जाया॥ ६॥ ताप्यंते अशोकै
 र्खलितवनितादयितविरहे॥ किं सहते कोपिकस्यापि पादप्रहारं प्रवचन्॥ ७॥ स्वश्रुतधारम
 णीयं अस्माकं ग्राम्यस्य मंजीभूतं॥ लूनंति त्ववाटी सदृशं शिरेण कृतं विसिनीखंडं॥ ८॥ किं रो
 दसि अवनतमुखी धवलायमानेषु शालिसेत्रुषु॥ हरितालमंडितमुखी मानेषु शालिनटी
 वषणवाटिका जाता॥ ९॥ सरिवर्द्धदृश्ये वगतिः मारुदिहिति र्यग्वलितमुखचंद्रं॥ एषा बाल
 ककटी तंतु कुटिलानां प्रेभणा॥ १०॥ पादयति तस्य पत्युः पृष्टिपुत्रे समारुहति॥ दृढमनुदूना
 या अपि हासो गृहिण्य निष्क्रांतः॥ ११॥ गृहिण्या महानसकर्मलघ्नमधीमलिनते न हस्तेन॥

शिवः

१

एषं मुखं हस्यते चंद्रावस्थां गतं पत्य ॥१२॥ सत्यं जानाति दुष्टं सदृशे जने युज्यते रागः ॥ अत्रि
 यातो न त्वोभासिष्यामि मरणमपि भ्रातृनीयस्याः ॥१३॥ रं धनं कर्म निपुण के मात्कुध्यास्व
 रक्तपाटलसुगंधं ॥ मुखमारुते पिबं धूमायते शिखी न प्रज्वलति ॥१४॥ अमृतमया गगन
 शेषररजनी मुखति लकं चंद्रहे स्पृशोः ॥ स्पृशे चैः प्रियातमो मार्मपितैरेव करैः ॥१५॥ किं किं
 ते प्रतिभासते सखीभिरिति स्पृष्टा यामुग्धायाः ॥ प्रथमं मोह तरो लयाः केवलं दयितं गता
 दृष्टिः ॥१६॥ एष्यति सपिप्रेषितो अहं कुपि शपामि सोपि अनुनेष्यति ॥ इति कस्यापि फल
 ति मनोरथानां मात्ना प्रियतमे ॥१७॥ दुर्गेत कुटुंब वृद्धिः कथं न मया धौतेन सोढव्या ॥ दशा
 पसरत्समलितेन पश्यत रुदितमि ककपटेन ॥१८॥ कोषाम्रवि सत्यवर्ण कतए
 किउन्नामिताभ्यां कर्णाभ्यां ॥ हृदये स्मितं गृहं व्रजन्धवत्त्वमाश्रुहि ॥१९॥ अलीकप्र
 सुप्तकविनिमीलिताक्षदेहि हतमध्यावकाशं ॥ गंडपरिचुंबनपुलकितांगपुनश्चिरपि
 व्य ॥२०॥ असमाप्तमंडनैव व्रजगृहतस्य कौतूहलसा ॥ व्यतिक्रान्तहृत् हृत् कस्य पुननि
 चित्तेन त्वगं ष्यति ॥२१॥ आदरप्रणामितोष्ट्रं अच्युतनासमसंहतिनिटित्वं ॥ वर्ण
 घतलिङ्गमुखास्तस्यापरिचुंबनस्मरामः ॥२२॥ आज्ञा शतानि ददती तथा स्मरते हर्ष

विकसित कपोलमभातेष्वनतमुखी असौ सेतु प्रियां न दधा ॥ २३ ॥ प्रियविरहो अप्रिय
 दर्शनिं च युरुणी द्वे अपि दुःखे ॥ यया त्वकार्य सेतुस्मै नमो आभिजात्यै ॥ २४ ॥ एकापि सो क्लेश
 रो न दति गंतुं प्रदाक्षिणं बल नू ॥ किंपुनर्वाप्याकुलितं लोचन युगलं प्रियतमाया ॥ २५ ॥ न कु
 र्वत्येवमानं -- शान्तसु सुख सुप्तदरविबुद्धतां ॥ श्रम्या कृतपार्श्वपरिमिन शर्वेदनां यदरेहि
 जानंति ॥ २६ ॥ - शायकुपितयोर्द्वयोरप्यलीकप्रसुप्तयोर्मनवतो ॥ निश्चलनिरुद्धनिश्चा
 सदतकर्णयोः कपुरुषार्थः ॥ २७ ॥ नवमउताप्रहारमरयोगे यत्र पत्रे क्षुति देवरो दातुं रोमांच
 दंडुराजिस्तत्र तत्र दृश्यते च ध्याः ॥ २८ ॥ अद्य मया ते न विना अनुभूत सुखानि संस्परं त्या ॥
 अभिनवमेघानोरवो निशमितो च ध्वपट ह्रस्व ॥ २९ ॥ निःक्रिय जाया भीरु कदुर्दशन नि
 वकीट सदृशामो ग्रामणी नंदन तव कृते तथा पित नू भवति ॥ ३० ॥ प्रहारमृग मार्गविश्र
 मे जा क्लेशेण लमति शयनीय ॥ ग्रामणी पुत्रस्यारसि पत्नी पुनस्तस्य मुखं रचयिती ॥ ३१ ॥
 ॥ असौ संभावित मार्गः सुभगत्वयै च केवलं निव्यूढ ॥ इहानीह दये न्यद न्यदा चि लोकस्य
 ॥ ३२ ॥ उह्यानि श्वसन किमिति मम पराश्रया शया नाई ॥ हृदयं प्रादीप्यानुश्रामेन पृष्टि
 प्रदीपयसि ॥ ३३ ॥ तव विरहविकारकृतस्यानियत द्वाष्टमल्लिनेन ॥ रविरप्यशिरवरध्व

शिवः

२

जनेवमुरेव न स्यायेव न प्राप्ता ॥३८॥ देवस्यः शुद्धमनसः कुर्वन् धूर्निजयकुक्ष्यत्त्रिषि
तानि ॥ दिवसं कथयति रामानुत्तमैः सौमित्रचरितानि ॥३५॥ चत्वरगृहणी प्रियदर्शना च
तरुणी प्रोषिता पतिक्ता च ॥ असती प्रतिवेशिणी च दुर्गता च नखलुखंडितशीलं ॥३६॥ ज
लावर्तभ्रमा कुलस्फुटितकेसरो गिरिनद्याः पूरणदरमग्नोन्मग्ननिर्मग्नमधुकरोद्भूयते कंदं
॥३७॥ अभिजातिमानि नो दुर्गस्थछायां यत्पूरक्षंति ॥ निजवांधवभ्यः कुप्यति गृहिणी वि
भवेनागच्छन्त्यः ॥३८॥ स्वधीनेपि प्रियतमप्राप्तेः क्षणेन मंडितात्मा ॥ दुर्गतप्रोषितपतिकं
प्रतिवेशिनीं स्यापयंत्या ॥३९॥ सबवसतिरिति हृदयमाभ्यादृष्टः स्त्वमिति अक्षिणी ॥ तव
विरहे कृपा नीतितस्या अंगान्यपि प्रणयानि ॥४०॥ सजावस्ते ह भूतेरक्तेरज्यत ब्रह्मसुक्तमिदं
॥ अन्यहृदये पुन हृदयं बद्धीयते तज्जने हसति ॥४१॥ आरभमानस्य धुवं तस्मी मरणं वा भ
वति पुरुषस्य ॥ तन्मरणमनारभे भवति तस्मी पुनर्भवति ॥४२॥ विरहान्नः स ह्यत आसा
बंधनवस्त्रभजनस्य ॥ एकग्रामप्रवासा मातर्मरणं विशेषायति ॥४३॥ स्मृतियातिप्रिया ह
ृदये न्यमहितानं रमयमाणस्य ॥ दृष्टे सदृशे गुणे असदृशे गुणे अदृश्यमाणे ॥४४॥ नदीपूर
सदृशे यौवने अतिप्रोषितेषु दिवसेषु ॥ अनिरुत्तासुरा त्रिषु पुत्रिषु पुत्रिर्किं दग्धमानेन ॥४५॥

३

कल्पेकित्स्वरहृयेदेः प्रवस्यति प्रियइति श्रूयते जनेन ॥ तथा भगवती वर्द्धस्व निशे तथा तस्य
 कल्पमेव न भवति ॥ ४६ ॥ भविष्यत्यधिकस्य जाय पुनर्दर्शनं प्रश्नजीवधारणरहस्यं ॥ एछंती
 भ्रमति गृहं प्रियविरहनशीलाः ॥ ४७ ॥ अन्यमहिलाप्रसंगं हे मे कुरु स्वास्माकं दपितस्य ॥ पु
 रुषा एकांतरसान्धुदोषगुणौ विजानंति ॥ ४८ ॥ स्तोत्रमपि न निस्सरति यमध्यां द्वेपश्यश
 रीरतत्त्वनिष्पीना ॥ आतपभयेन क्षायापितस्य अधिकविंनविभ्राम्यसि ॥ ४९ ॥ सुरवृक्षक
 जनं दुर्लभमद्वादस्यो कमानकन ॥ उपकारकज्वरजीवपिनयनयन्नक्रतापराधोसि ॥ ५० ॥
 आमज्वरो मेमदोथवानमंदो जनस्य कचिंता ॥ सुरवृक्षकसुभगसुगंधनागंधशीलां स्पृश ॥
 ५१ ॥ शिखिषिष्टुसुखत्वितकरो वेपनोरुविनिमीलिताद्या ॥ दयपुरुषायितव विश्रामशीलेना
 रिपुरुषाणां युदुःखं ॥ ५२ ॥ प्रेभो विरोधितस्य प्रत्यक्षदृष्टव्यत्वीकस्य उनकस्य वतापितशी
 तत्वस्य विरसोरसो भवति ॥ ५३ ॥ वज्रपवनातिरिक्तं पत्युश्चुत्वासिजिणीघोषं ॥ प्रोक्षिता निव
 द्यासदृग्वंहीनामपि अक्षीणि ॥ ५४ ॥ वद्यकात्तगर्जनशीलज्ज्ञाशनिपतनप्रतिरवशाः ॥
 पत्युर्धनूरवाकां क्षण ॥ लेरोमांचं किमुदावहसि ॥ ५५ ॥ सहते सहतइतितथा तेनरमितासु
 रतइति दुर्विदग्धेन ॥ प्राप्तानशिरीषानि च यथस्याजातान्यंगानि ॥ ५६ ॥ अगलिनशेशयु

शिवः

३

वक्राचालकव्यंति क्रांतनो कर्मपादा अथ साभ्रततिदिङ्मुखप्रसारिताक्षीतवक्रतेन ॥५१॥
 अद्यैव प्रेषित उज्जागरो जनस्याद्यैव ॥ अद्यैव हरेरुपि नराणि गोदाचर्यास्तीराणि ॥५८॥ अ
 सदृशचित्ते देवसुहृन्मानाः प्रियते मविषमन्तीत्वे ॥ न कथयति कुटुंबविघ्ननभयेन तनुकाये
 ते स्नुषाः ॥५९॥ चित्तानीतदपित समागमेकतमन्मुकानि स्मृत्वा ॥ शरत्पंकजहायमानो स
 स्त्रीभीरदिता पुनर्हसिता ॥६०॥ हृदयज्ञैः सममसमाप्राप्यपि यथा सुखयंति ॥ कायलि
 माभ्येन न तथा इतरैः समात्यान्यपि ॥६१॥ हृदयस्फुटितमुक्ति संपुटनिस्तीनहात्नाहस्त्राय
 युधुनिभं ॥ पद्माग्रास्थिविनिर्गतकोमलमाश्रोकुरं पश्यत ॥६२॥ पश्य पश्य त्वांतरावतीर्ण
 निजतंतूर्द्धपादप्रतिलयं ॥ दुर्लभ्यसूत्रगथितैकवलकुलने सुममिवर्मकटिकं ॥६३॥ उप
 रिरदरदृष्टशंकुनिनीनपारावतानां विकृतैः ॥ निस्तनितिजातवेदनं भूत्वा भिन्नमिव देवकु
 ले ॥६४॥ यदि भवसितस्य न प्रिया अनुदिव संनिभः सह रंगैः ॥ न वसतपीति पीयूषं मतमहि
 म्नीवैसर्वकिस्यपिषि ॥६५॥ हेमंतिका स्वतिरीर्घासुरान्निषुत्वमसि च विनिद्रा ॥ हेमंतिका
 स्वतिरीर्घासुरान्निषुत्वमसि च विनिद्रा ॥ चिरप्रेषितपतिकेन सुहृद्यद्विवा स्वपिषि ॥६६॥
 यदि कर्दमभयलुतपदमिदमन्वसयाचयेदन्तं ॥ तत्सुभगकंठकायमानमंगमिदानीं क्व

वहसि ॥६७॥ प्राप्ताश्लो नशो भजे प्रभाते पूर्णिमा चंद्रः ॥ अंतविरसश्च कामो संप्रदानश्च प
 रितोषः ॥६८॥ पालिग्रहण एव पार्वत्याज्ञान संखीभिः सौभाग्यं पशुपति वासुकि कंक
 लोपसीरिते दूरं ॥६९॥ श्रीबोदवाग्निमधीमलिनानि त्यदृश्यं ते विध्यशिखराणि ॥ अश्वसि
 हि प्रेषितपति केन भवंति नवप्रावृडभ्राणि ॥७०॥ यावन्मात्रं शक्यते निवेदि देहितावन्मा
 त्रं प्रणयं ॥ न जनो निवत प्रसादपुखसहनक्षमः सर्वः ॥७१॥ बहुवद्वभया भवति वद्व
 भाकथमपि पंचदिवसनि ॥ सा किं पृच्छं मृगयते कतो मिष्टं च बहुकंच ॥७२॥ ययसनि
 ध्यायत्यगावकांशं मुमानि मिषाश्च ॥ प्रक्षादयामि च तंतं द्रुमि च तेन दृश्यमानः ॥
 ७३॥ दृढमसुदूनाया अभिगृहीदयिते प्रक्षधमस्याः ॥ अपसेरीतवा लुका मुष्टिरेव
 मानः सुरसरायमाणः ॥७४॥ पशुपयद्वारागमरक्तसंवल्लिजानमस्तत्त्वादवतरति
 निभश्रीकंठमृष्टवकंठिकीररिं छोलिः ॥७५॥ नापितथा विदेशावासौ दौर्यत्यं ममज
 नयुतिसंपापं ॥ अशंसितार्थविमनाय स्मरणस्तस्या गृहीनिवर्तमानः ॥७६॥ धग्निना
 वनेषु तल्लोग्रमिरक्षितः पथिकः ॥ नगरोषितो नषेद्यते सानुशयिने वशीतेन ॥७७॥ पम
 रानस्तस्या गृहीता धरधुतषीषं प्रक्षर्णनशीलनालं काकुलितं ॥ वदनं परिमलनरपलि

शिवः
 ४

तन्ममरात्रिप्रकीर्णकमत्वमिव ॥७८॥ कटु सखिलस्तानप्रसाधितानां क्षणवासरे सप
 स्तीनां ॥ पुत्रचन्यामशुनानादेर एकथितसौ भाग्या ॥७९॥ स्नानहरिद्राभूतांतराणि जा
 तानि जातवत्त्वयस्य शोधनीयंति शुद्रकाष्टकंठकेन कंकरिष्यति कृतार्थ ॥८०॥ अ
 दर्शनेन प्रमथ्यैत्यतिदर्शनेनाप्यपैति ॥ पिशुनजनालितं नाप्यपैत्येवमेवाप्यपैति ॥
 ८१॥ अदर्शनेन महिषाजनस्य तिदर्शनेन नीचस्य ॥ मूर्खस्य पिशुनजलितेनाप्यपैत्ये
 वमेवातिपिखलस्य ॥८२॥ उदयतिताभ्यो दुःखमास्यते उन्नते भूत्वा ॥ इति चिंतयतो
 मन्येस्तनयो क्लृप्तं मुखं जाते ॥८३॥ सतवहते सुंदरी तथा क्षीणः सुमहिलो हलिक
 पुत्रः ॥ तथा सस्यमत्सरिण्यापि दूत्यं जायया प्रतिपन्नं ॥८४॥ दाक्षिण्ये वनाप्याय
 त्पुत्रागसुरवयस्य स्यात्कंहदयनि ॥ निकैतवेन कासंगिता सिनिर्वृतः स्तासां ॥८५॥
 दाक्षिण्येन नाप्याएकं प्रहार धानहेस्तं मुखभारुतेन वीजयन् ॥ सोपिह संत्यामयोग
 हीतो द्वितीयेन कंठे ॥८६॥ मुखभारुतेन त्वं क्लृप्ता गोरजोराधिकाया अनयन् ॥ एता
 सां वदन् वीनामन्या सामपि गोरवं हरिसि ॥८७॥ अवलंबितमानपराङ्मुखः पुरखा
 आगच्छतो मानिनि प्रियस्य ॥ पृष्टपुत्रको जमत्सवकथयति संमुखस्थित हृदये ॥८८॥

जानति ज्ञाययतुं अनुनयचिस्त्वितयानपरिशेषं ॥ विजनेपि विनयावलंबनं सैव कुर्व
 ती ॥ ८९ ॥ किं तावत्कृताप्यवाकरोषिकरिष्यसि सुभगेदानीं ॥ अपराधानामत्नज्जो
 शीलशंसकतरेक्षम्यतां ॥ ९० ॥ गाथायंतिये प्रभुत्वं कुपिता दासा इव ये प्रसादयन्ति ॥
 त एव मिथिलानां प्रियाः शेषाः स्वमिन एव एकाः ॥ ९१ ॥ तदा कृतार्थं मिधुकरनरम
 सेन्या सुपुष्पजातिषु ॥ बद्धफलभारयुर्वा मालती मिदानीं परित्यजसि ॥ ९२ ॥ अवित
 ह प्रप्रेक्षणी येन तत्क्षणं मातुल्येन न दृष्टेन स्वप्रपीतेन मवपानी येन तत्त्वैव नापगता
 ॥ ९३ ॥ सुजनो यं देशमलं करोति तमेव करोति प्रवसन् ॥ आमासन्मोन्मूलितमहीव
 दस्थानसदृशं ॥ ९४ ॥ सनामसंस्मवते प्रभ्रष्टो यक्षणा मपि हृदयात् ॥ संस्मर्तव्यं च
 कृतं गतं च प्रेमनिरावलंबं ॥ ९५ ॥ न्यासमिव सा कपोले अद्यापि तव ते दं मंडलं वा
 लङ्घिन्नुत्पलकचरति वेष्टपरिगतं वद्धति वराकी ॥ ९६ ॥ दृष्टानूता आघ्राता सुरादक्षि
 णानि त्वेसोढः ॥ कार्यस्यैव गुरुकानि मातुल्येन को वद्धभाकस्य ॥ ९७ ॥ रमयत्वापदम
 पि गतो यदा वगूहितुं ॥ प्रतिनिवृतः अहं प्रोषितपतिके वतत्क्षणं सप्रवासीव ॥ ९८
 ॥ धन्या वधिरोधाः स्त एव जीवति मनुष्यलोके ॥ नम्र एव तिपि शुनवचनं खलु ना

शिवः

५

अस्मिन् प्रेक्षंते ॥ अवितृष्णं प्रेक्षणीयं समुद्रः खंवितीर्णो स प्राचं ॥ अग्नौ न्यहृदयस्वयं
 युल्लो नो जनेन भते ॥ १९ ॥ दुःखं हृदयि सुखं जनयति यो यस्य बन्धुभो भवति ॥ दयि
 तनखद्वनयोरपि वर्द्धते स न यो रोमाच ॥ २० ॥ रसिकजनहृदयदयिते कविवत्सल
 प्रमुखसुकविनिर्मिते ॥ सप्तशतके समाप्तं प्रथमं गथाशतमेतत् ॥ १ ॥ करपुण्ड्र
 हीतयशोदात्मन भवे वेशिता धरदलस्य ॥ संस्मृतया च जन्यस्य नमत कृष्णस्य रोमा
 चं ॥ २ ॥ धृतो रविगलन्तु पदेशः प्रियसखीभिर्दीपमानः ॥ मकरध्वजवाणप्रहारज
 रितस्याहृदये ॥ ३ ॥ तटस्थितनडि कान्तं दिभरक्षणे कदमतमना ॥ अगणितविनि
 पातभया पूरेण समं वहति काकी ॥ ४ ॥ बहूषुष्यभराचनामितभूमीगतशारवश्चल्यु
 चिन्ति ॥ गोदावरीतटविकटिनि कुंजमधूकशनेर्गन्धिष्यसि ॥ ५ ॥ निषाश्चिमान्य
 सती दुःखालोका निमधुचपुष्पालि ॥ चित्तायां वंधोरि वास्थी निरोदनशीला समुच्चि
 नेति ॥ ६ ॥ होहृदयस्वल्पसरिज्जात्नरयहृदयमाणदीर्घदासवत् ॥ स्थाने स्थान एव
 गलत्केनापि लक्ष्यसे ॥ ७ ॥ यत्तस्या अधररागो रात्रावुद्धसितप्रियतमेन ॥ सख्यप्र
 भाते सती नयनेषु संक्रांत ॥ ८ ॥ गोदावरीतटस्थितं प्रेक्ष्य गृहपतिर्सुतं हलिनखनुषा

आरध्या अवतरि बुंदुर्योतारया पदव्या ॥८॥ चरणावकाशनिशालस्य तस्य स्मरामो
 नायतः ॥ पादां गुष्टावेष्टितकेशदृढाकर्षणसुखं ॥९॥ पादपत्यसुभद्रमिव पश्यत कु
 ग्रामदेवकुलद्वारि ॥ हेमंतकालपथिको निर्वर्तिपालात्नीमि ॥१०॥ रुदानीवारयति ज
 नस्तदानीमद्वेषभः कुत्रगतः ॥ यदा विशमिव जातं सर्वंगप्रसरणशीलं प्रेम ॥११॥ कम
 लाकरानमृदिताहं सा उड्डापितानच पितृधंसः केनापि ग्रामतटागेऽभ्रमुतानितं क्षि
 प्रं ॥१२॥ केन मन्ये मयमनोरथेन संत्नापितं प्रचासमिह सतिः सविषालीवात्नसायं
 ते येन बद्धा अंगानि १२ अपापिव लोहामोरदद्रुति किल जल्पिते यशोदया क
 ह्यमुखप्रेषितो हसितं व्रजवधूभि १३ ते विरत्नाः सत्पुरुषा ये वां स्निहो
 भिन्नमुखरागः अनुदिवस कर्द्धमानः ऋणमिव पुत्रेषु संक्रांति १४ नर्तनृक्षा
 च्छनम्याजेन पार्श्वसंस्थितानि पुण्यगोपी सदृशगोपीनां च वतिकपोत्तप्रतिभागतं वृक्षं
 ॥१५॥ सर्वत्र दिशामुखप्रसृतैरन्योन्यकटकलमैः ॥ त्ववमिव मुंचति विंध्यो मेर्वसं
 द्युटमाने ॥१६॥ आलोकयंति पुलिंवाः पर्वतशिखरे स्थिता धनुर्निषण्णा ॥ हस्ति कुले
 दिव विंध्यपूर्णमाणं नवाभ्रे ॥१७॥ वनदवभषीमत्तिनां गोरजते विंध्यो च नैर्घरागे न

शिवः

६

प्रलो॥ क्षीरोदमंथनोक्षस्त्रिप्तुग्धसिक्तद्रवमधुमथनः॥१८॥ वंध्यानिहतबंधवमि
 मनसापिवीरइति चोरयुवा॥ अनुरागेन प्रलोकि तोयुणेषु केमत्सरं वहिति॥१९॥ अ
 द्युक्तमोपि दिवसो व्याधवधूरुपयौवनौ नमता॥ सौभाग्यं धनुस्तक्षणं छेन रथ्या
 सुविकिरति॥२०॥ उक्षिप्यते मैत्रिमासु तैर्महांगनद्याः॥ सौभाग्यं धजयता केचपश्य
 त धनुस्तक्षणं रिहोत्सी॥२१॥ गजगंडस्थस्त्रनिर्वर्षणमदमालिनीककरंजशाखाभिः
 आगच्छता कुल्लगृहात् ज्ञाते व्याध्यापति मरणं॥२२॥ नवचधूप्रेमत नूतनः प्रणयं प्रथ
 मगृहीत्पारसन्॥ अल्लिखितपुराकर्षमपि नयत्यरण्यं धनुर्व्याधः॥२३॥ हासितो जन
 रूपमनया प्रथमप्रसूयमानया॥ चक्षुभरागेनालंभमेति बहुशोभणं स्या॥२४॥ कैतवर
 हितं प्रेमनास्त्वेवमात्तुलिमानुषे लोके॥ अथ भवति कस्य विरहो विरहे भवति कोली
 वती॥२५॥ अश्चर्यमिव निधिरिव स्वर्गराज्यमिवा मृतयानमिव॥ आसीदस्माकं तन्मूर्ह
 तं विनिवस न दर्शने तस्याः॥२६॥ सातवचक्षुभ्रात्वमसिममद्वेष्यो सितस्यास्तवाहं॥
 बालकस्फुटं मैमै प्रेमखलु बहुविकारमिति॥२७॥ अहं लज्जालुस्तस्य चोन्मत्सराणि

७
 ७
 जेमालिसखीजनेपि अनिपुणोऽन्नाभिकियापरागेण ॥२८॥ मधुमासमारुताहतमधुक
 रउंकारनिर्भररलेपे गायतिविरहाक्षरावद्धिपथिकमोहनं गी ॥२९॥ तयामानोमानध
 नयातयैवमवदरमनुवद्धः ॥ यथातस्याअनुनीयमि एकाग्रामएव बोधितः ॥३०॥ आ
 लोकएवसूरेगृहिणीगृहस्थाभिर्नोगृहीत्वा ॥ नेलुतेपिपादौ प्रक्षालयतिहसंतीहसतः
 ॥३१॥ व्याहरतुमासख्यः तस्याऽगोत्रेण किमत्र भलिजनः ॥ स्थिरप्रेमाभवतु यत्र तत्रापि
 माकिमप्येनेभलन ॥३२॥ रूपमक्षणे स्यतं स्पृशे गेधुज्जलितं कले ॥ रुदयं रुदयनसंभं वि
 केजितं किमत्र देवेन ॥३३॥ शयने चिंतामपहृत्वा प्रियं निमीतिताक्ष्या ॥ आत्मा पगूढप्रशि
 थलवत्तयाभ्यां पालिभ्यां ॥३४॥ परिभूतेनापि दिवसंगृहह २ भ्रमणशीलेनान्यकार्ये
 चिरजीवितेनानेन क्षपितस्मोदधिकोपेन ॥३५॥ वसति यत्रैव रवलः पोष्यमाणस्निहदा
 नेः ॥ तमेवालयं दीयमि वाचिरजीवितेयति ॥३६॥ भवत्यपि निष्यात्नैव नृर्द्धिर्भवति
 कृपणपुरुषस्य ॥ ग्रीष्मात्तपसंतप्तस्य निजकक्षायैव पथिकस्य ॥३७॥ स्फुरिते चामाक्षि
 त्वपि पद्यप्यतिसप्रियोद्यते सु चिरसमीत्यदक्षिणं ॥ त्वया वितृष्णं प्रलोक्यमि ॥३८॥

शिवः
 ७

शुनकप्रचुरेग्रामेहिंरुंतीतवृत्तेसावात्नायाशकसारीवगृहं गृहेण कदापिरवादिष्यते
 ॥३९॥ अन्यमम्यं कुसुमरसंयत्कलसद्वृत्तिमधुकरं पातुं ॥ तन्नीरसानां रोषः कुसुमा
 नां नैव भ्रमस्य ॥४०॥ रथाप्रकीर्णनयनेत्यलत्वासाप्रतीक्षते अगस्त्यते ॥ हारनिहिता
 भ्यां ह्यभ्यामपि मंगलकानशाभ्यां स्तनाभ्यां ॥४१॥ वावद्दुदियावद्बुधतेतावत्क्षीणं याव
 त्क्षीयते गंतावन्निघ्नसितं वराक्यायावन्निघ्नासाप्रभवंति ॥४२॥ समसुखदुःखपरिव
 र्तिनयो कालेन रूढप्रमेणः दंपत्योर्मयेतयतत्तबलुनीवन्ति इतरन्तं भवति ॥४३॥ हरि
 ष्यति प्रियस्य न वचनं पद्मवः प्रथममंजरीसनाथः ॥ मारुदिहि पुत्रप्रस्थानकलशमु
 खसंस्थिते गमं न ॥४४॥ यः कथमपि मम सरवीभिः श्लिष्टलज्जाप्रषितो हृदये समानो भव
 र्पकामुक इवेदृष्टो प्रियेन दृष्टः ॥४५॥ सरवीभिर्भरणमालास्तनेत्यत्र कुसुंभपुष्पमि
 तीमुग्धवधूहस्यस्यते प्रस्फोटयंतीति नवपदानि ॥४६॥ उन्मूल्यपंतावहृदयं इमानिरेत
 वविरज्यमानाय ॥ अवधीरणवशविशंवद्बुधैश्च भवयन्तार्द्धदृष्टानि ॥४७॥ नमुंचति
 दीर्घघसान्तरुदंतिचिरं न भवति चिरं न भवति क्लृप्तः ॥ अधन्यास्तापासावद्बुधैश्च भ
 वस्त्रमोनत्वं ॥४८॥ निद्रात्नसपरिद्वूलनशीलतीर्यम्यत्नदद्वतीरकात् लोकाः ॥ काम

स्मापिडुर्विषदादृष्टिनिपाताः शशिमुख्याः ॥४९॥ जीवितशेषयागमिताकथं कथमपि
 प्रेमदुर्गंधिः ॥ इहानीचिरमेदग्धाह्वयमारज्यः कुत्रापि ॥५०॥ वरास्त्रेयानखनिरीक्षणे
 गुरकयौवनौल्लेखं ॥ प्रतिमागतनिजनयनोत्पलार्चितं भवतिस्तनपदं ॥५१॥ तं नमत
 यस्य वक्षसिलक्ष्मीमुखं कौस्तुभेत्त्रांतं ॥ दृश्यते मृगपरिहीनं त्रिशिविचरव ॥५२॥ मोरु
 प्रतिपक्षसुरवं अनुनयप्रियं प्रसादले ॥ भयुतं अतिगृहीतगुरुकमानेन पुत्रराशिरि
 वक्षीणा भविष्यति ॥५३॥ चिरहकरपत्रः दुःसहपाद्यमाने तस्या हृदये ॥ अश्रुवज्जल
 मलिनं प्रमाणं सूत्रमिव भाति ॥५४॥ उर्निक्षेपकृत्यैतत्पुत्रकमासाहं करिष्यसि ॥
 अन्ननहितानि मन्ये हृदयानि पुनर्न लभ्यंते ॥५५॥ विनिरुतरतापिवधः सुरतविरामः
 स्थितिमजानती ॥ अविरतहृदयान्यदपि किं प्यस्तीति चिंतयति ॥५६॥ नंदं तु सुरतसर
 भसत्प्रायहरानि ॥ सकललोकस्य ॥ गुवहुकै नवमार्गविनिर्मितानि वेश्यावनितानां
 प्रेमालि ॥५७॥ अप्राप्ते दुःखः किमां कृष्येति पृच्छति हसन् ॥ प्राप्नुहि तावच्चलचित्तं प्रियज
 नतत्प्रक्ष्यामि ॥५८॥ अवधीर्य सखीजल्यितानि येषां कृते नरमितो ॥ सितानितानि
 सौख्यानि संशयो यौ जीवस्य ॥५९॥ ईर्ष्यालुपतिस्तस्याः रात्रौ मधूकं नरादात्सु चेतुं ॥ उ

शिवः
 ८

त्रिनोत्पात्मनैवमातरत्रजुस्वभावः॥६०॥चलादाकृष्टवस्त्रार्द्धंतिप्रस्थितेमेधरत्वंव्रजचि
 तयसिस्तनभरायासितमध्यस्यापिनभंगं॥६१॥उर्ध्वक्षःपिवतिजलंयथाश्विरत्नांगुलिश्चि
 रंयथिकःप्रयापालिकापितथातथाधरांतनुकामपितनूकरोति॥६२॥भिसाचरःप्रेक्षते
 नाभिमंडलंसायितस्यमुखंवंदं॥प्रचचट्टककरंकेद्व॥द्वयोरपिकाकाविलुपंति॥६३॥ये
 नविनानुजीयतेऽनुनीयतेसकृतापराधोपि॥प्राप्तेपिनगरदाहेभरणकस्यनवद्वभोगिः॥
 ६४॥वक्रंकःप्रलोकापतांतस्यकथ्यतांसुरवंदुखंवा॥केनसमंवाहस्यतांपारमप्रचुरेहतग्रामि
 ॥६५॥कार्यसक्षेत्रपुण्याहमंगलंलोगलेकुर्वेत्स्याः॥असत्सामनोरथंगर्भिलपाहस्तःपरयरा
 यत॥६६॥परिकक्षेदनशंकालुकाभिरासतीभिर्वाहलपत्रस्य॥आतर्पणेननिभृतंवटस्यसि
 त्तानिपत्राणि॥६७॥भंजतोपितवस्वर्गगामिनोनदीकरंजशाखाः॥पादाविद्यापिधार्मिकभर
 णकथंधरणीमेवस्यरातः॥६८॥अस्तुतावन्मनोहरंप्रियायामुखदशनमतिमहार्वं॥तद्ग्रा
 मेश्वरसीदुमापिगुटेतिदृष्टासुखयंति॥६९॥निःकर्मलोपिश्चत्रात्पामरोनैवव्रजतिवसति
 ॥मृतप्रियजायाभून्पीकृतगेहदुखंपरिहरन्॥७०॥कुंजवातोत्तलितगृहविवरप्रत्या
 वर्तमानसलिलधाराभ्यः॥कुक्कुलिषितावधिदिवसंरक्षतिवरस्त्रीकरतलाभ्यां॥७१॥

गोदावरीनद्याकक्षेचवन्राजिकायाःपत्राणि॥उत्पतन्तिमर्कटकाशमेउदववहन्ति॥१३२॥
 गृहपतिनामृतसेरिवहृदंटाहामचिरमूढा॥वर्गशतानिनीत्वानंतरमार्गगृहेवहं॥१३३॥
 शिशिविपिछावतंसावैधूर्व्याधस्यगर्वशीभ्रमति॥गजमौक्तिकरचितप्रसाधनानांमध्येसप
 नीनां॥१३४॥चक्राक्षिप्रंक्षलशीलानांवक्रभ्रमणशीलानां॥चक्रहासशीलानांपुत्रकपुल्लैः
 :प्रियोभवति॥१३५॥भ्रमधार्मिकविश्रब्धःशुनकोघमानितःस्नेह॥गोदावरीतटवि
 कटनिकुंजवासिनादृससिहेन॥१३६॥वातिरेभेनभूतमक्षिकर्णपूरोत्पत्तरजसा॥पू
 त्कर्तवन्नचित्स्थंचुवनकोसिदेवानां॥१३७॥स्वरिवहूनयंतिकंदवकानियथामांत
 थानशेषकसुमानि॥नूनमेषुदिवसेषुवहतिकुटिका॥धनुःकामः॥१३८॥नाहंहृतीनत्वं
 प्रियद्रकोस्माकमत्रव्यापारः॥साम्प्रियतेतवायशस्तेनधर्माक्षरंभणामः॥१३९॥त
 स्मामुरवातवमुखंतवमुच्चममचरणयोः॥हस्ताहस्तीकयागतातिदुष्करकारकृत्स्निल
 कः॥१४०॥श्यामायाःश्यामभयतर्द्धक्षेत्रलोकांनशीलायामुखशोभा॥जंबूदलवर्णाव
 त्सभ्रमणशीलहलिकपुत्रे॥१४१॥इतिकमेवकुशलाकर्कशाम्दुकानिजानीशेवक्तुं
 ह्यतिपांडुरंयथानभवीतितत्वंकरिष्यसि॥१४३॥महिलासहस्रभूतेनचहृदयेसुभगस्था

शिवः
 ९

नमस्त्वभमानोपयाति अनुदिवसवितीर्त्युरुसंतया ॥ प्रछुनं पायशंके वर्यामल्लामहद
 यात् ॥ ८४ ॥ अजु कनाहं कुपिताः वगृहस्थमुधाप्रसादयति ॥ तव मन्युसमुत्पादकेन मम मा
 नेनापिन कार्ये ॥ ८५ ॥ दीर्घास्त्रप्रचुरनिघासप्रतापितो वाष्पसत्निन्नपरिशिक्तः ॥ साध
 यस्त्रनलजलनव्रतमिव तस्या अधरस्तव वियोगे ॥ ८६ ॥ शरादिमहाहृदानो मंतशिखिरा
 णिचहिरुस्त्रनि ॥ जातानि कुपितसज्जनहृदया सदृशानि सत्निन्नानि ॥ ८७ ॥ आगतस्य
 कुरिं नुकरिष्यमि किं वक्ष्यामि कथनु भविष्यति इदमिति ॥ प्रथगे हतसहकारिकाया हृद
 यं धरयरायते ॥ ८८ ॥ नूपुरकोटिचिन्नं चिकुरंदयितस्य याति तस्य ॥ हृदयं प्रोषितमान
 मुन्मोच चयंति कथयति ॥ ८९ ॥ तवांगरागवेलो ५ श्यामलनातथारवरेण सुकुमारासाकि
 लगोदावरीतीरे स्माताज कषायेन ॥ ९० ॥ अद्यैवं प्रोषितो धैवभूत्यकानि जातानि ॥ रथ्या
 मुखदेवकुलचचुत्वारायस्माकं च हृदयानि ॥ ९१ ॥ वर्णमप्यजानंतो लोका लोके गौरवा
 म्पहिताः ॥ सुवर्णकारतुलाइवनिरथरा अपिनस्कंधैरु हातां ॥ ९२ ॥ आताम्रायमागा
 कपोलां सखिताक्षरं जल्यनशीलां स्फुरदोष्ठी ॥ मास्यशेति सरोषं मयसरंती प्रियां स्मरा
 मः ॥ ९३ ॥ गोदावरीविषमावतारछुलेनात्मारसितस्य मुक्ता ॥ अनुकंयानि देखिंते नापि

सागाढमुपगूढा ॥ १४६ ॥ सात्वयास्वहस्तदद्यापिरेसुभटां धरहितामपि उद्धसितनगहदे
 वतामिबनवमालिकां वहति ॥ १४५ ॥ वेत्स्यपिरोषितुं न शक्नोम्येतस्मिना तविनये ॥ याचितकै
 रिवमारमिरवशौरगै ॥ १४६ ॥ उत्सुह्विकपारवेत्सुमेनां वारयतु भवतुष्यिगूढा ॥ माजप्य
 नभारगुवीपुरुषायंती क्लामिष्याति ॥ १४७ ॥ स्वरयवनचङ्खलचालिनकंठस्थिता तीर्णक
 र्पटः पथिकः ॥ दपितादर्शनत्वरितं यस्मिन्हीनं प्रवप्रतिभाति ॥ १४८ ॥ चंचुपुटाहतविगलि
 तसहकाररसैः सिक्तदेहस्य कीरस्य मार्गल्यन्तंगंधांधं भ्रमति भ्रमरकुलं ॥ १४९ ॥ दूनयं
 तिददति सौख्यं कुर्वति अनुरागकंचरमयति ॥ अरतिरतिबांधवानां नमोनमोदमणवा
 णानां ॥ १५० ॥ प्रसुरयवकोग्रामो मधुमासो यौवनपुत्तिस्थविरः ॥ जीर्णसुधास्याधीना
 सतीमाभवतु किमियंतां ॥ १५१ ॥ बहुशोपिकथ्यमानं तवचनं ममहस्तसंदिष्टं ॥ न श्रुतमपि
 जल्यंती पुनरक्रिशतं करोत्यार्थी ॥ १५२ ॥ प्रगटितस्नेहमज्ञावनिर्भरंततया यथात्वदृष्टः संव
 रणवाद्यजयान्योपि जनस्तथैव ॥ १५३ ॥ गृहाणमंदं प्रत्येकपेदं प्रहसितवदनापसुरर्थ
 यति ॥ जायासुतप्रथमोद्भिन्नं दंतयुगलां कितं वदरं ॥ १५४ ॥ रसिकजनहृदयदपितेकविव
 त्सलप्रमुखसुकविनिमित्ते ॥ सप्तशतके समाप्तद्वितीयं गाथाशतमेतत् ॥ १५५ ॥ अस्तु ताव

ज्ञानवादे हृदयमेवात्मनस्तवप्रमाणं ॥ तथा त्वमसि मंदो स्नेहे यथा नोपात्तं भयो ग्योसि ॥
 ॥१॥ आत्मछंदप्रधावनशीलदुर्लभत्वम्यं मृगं यन्जनं ॥ आकाशयथैभ्रमदृश्यकरा
 यिभंक्ष्यसे ॥२॥ अथवायुणाएवत्वधुका अथवायुणो न सत्त्वोक्तः ॥ अथवास्मिनिगुणा
 वावद्रुगुणवान्जनस्तस्य ॥३॥ स्फुटितपिहृदयेनमातुल्लिकथं निवेद्यते तस्मिन् ॥ आदर्श
 प्रतिविवयस्मिन्दुःखनसंक्रामति ॥४॥ याशांशंकीकाकोनस्यशतिदत्तमपि पथिकगृहिण्या
 अपरुतकरतत्त्वावगतितवमिचध्यस्थितपिंडं ॥५॥ अर्धदिवसागमशंकाशीलाभि
 स्सारवीभिकुट्टालिखिताः ॥ द्वित्रास्तत्रैवगतेतारेखाप्रोद्यंते ॥६॥ तवमुखसादृश्यं न लभत
 इति संपूर्णमंडनो विधिना ॥ अन्यमयगतइति गणशीलया ॥ प्रथमएषदिवसां कुट्टारे
 वाभिचित्रं ॥८॥ नापितथा प्रथमसमागमसुरतसुखे प्राप्ते ॥ परितोषः यथा द्वितीयदि
 वसविजस्रक्षिते मुकमत्वे ॥९॥ ये संमुखगतव्यतिक्लनद्वलितप्रियप्रेषिताक्षिविक्षो
 भाः ॥ अस्माकं ते मदनशराजनस्य ये भवंति ते भवंतु ॥१०॥ इदतरौ जनो न प्राप्नोति न च न
 रोहणसंगमसुखकेलि ॥ अनुभवति कनकसुत्रंदुतवद्वहूणयो मात्स्यं ॥११॥ को यस्य
 विभवसारस्तददातीति किमत्राश्चर्यं ॥ अभवदपि च नुदतंदौर्भाग्यं त्वया सपत्नीनां ॥१२॥

चंद्रसरशमुखतस्याः सदृशोभतस्यमुखस्तरे स्याः सकलग्रहरभसोद्धेस्त्रचुवनंकस्य
 सदृशंतस्याः ॥१३॥ उत्पन्नार्थकार्ये अतिचितयनगुणैर्गुणैस्तस्मिन् ॥ चिरकालमंद
 प्रक्षितेन पुरुषो हंतिकार्यं ॥१४॥ बालत्वतो धिकं निजमेव वदत्र भंम मजीवितं ॥ तत्त्वया
 विनान भवतिते तेन कुपितं प्रसादयामि ॥१५॥ प्रतीहिन प्रतयंती यदि तवेहि मे मम रोद
 नशीलायाः ॥ पृष्टस्य वष्य विंदवः पुनकोद्देन भिन्नाः ॥१६॥ तन्मित्रकर्तव्यं यत्कि
 ल्वप्यसनरेकालयोः ॥ अभिषिक्तमिति पुत्रकमिव न पराङ्मुखं तिष्ठति ॥१७॥ वध्यान
 दीनकुंजे मथ मोक्षतशील्यारबडनविलसं ॥ उद्गीयते विहंगकुलं हाहा पक्षैरिव भ
 णत् ॥१८॥ सत्यभगामि बालकनात्स्य शक्यं वसंतमासस्य ॥ गंधेन कुरवकानां मना
 गपि असती त्वं नगता ॥१९॥ एकक्रमवृत्तिवेषु न विवरोत्तरतर लदत नु यनात्ययिष्य
 ति ॥ क्रामति बालकपंकजशकुणायितंतया ॥२०॥ तत्त्वं की करोति यदि त्वमसितया वेषु
 न प्रेरितस्तनया ॥ पादौ गुष्टाद्दक्षिप्रनिः सहंग्पापिनदृष्टः ॥२१॥ प्रियसंस्मरणप्रगत
 द्वाष्यधारानि पातभीतया दीयते वक्रग्रीवसारीपकः पथिकजायया ॥२२॥ त्वयि व्य
 तिक्रामति बालकस्तस्या अगानितया कविलता यथा पृष्टमध्यानि पातद्वाष्यधामा

शिवः
 ११

दृश्यते ॥२३॥ तं मध्यम एव वरं दुर्जनसुजनं भ्यां द्वाभ्यामपि न कार्यं ॥ यथा दृष्टस्तपति ख
 लः सत्यैव सुजनोऽहं प्रमानः ॥२४॥ तर्हीक्षि प्रेक्षितं मा कुरु स्वाभाविकं प्रश्नो कयसो
 पिसुदृष्टो भविष्यति त्वमपि मुदृष्टा कस्निष्यते ॥२५॥ दिवसं रोषमुकायां तस्य हात्वा आ
 गृह व्यापारं ॥ गुरुकेपि मनुषुः खेस्मरामः पारांत सुप्तस्य ॥२६॥ पानः कुद्यामपि ज्वलित्वा हु
 तव होज्वलति यक्षवटे ॥ नखलुने परिहर्तव्या विना मदशा सस्थिता पुरुषाः ॥२७॥ यत्ने
 वसती जाया असत्यो यच्च सुभगवयमपि ॥ तत्किं स्फुटनुवीजंत वसमानो युवानास्ति ॥२८
 ॥ सर्वस्वेपि दग्धतथापि खलु हृदयस्य निवृत्तिरेकं ॥ येन नाग्रामदाहे हस्ता हस्तिकया कु
 टो गृहीतः ॥२९॥ जायेत वनोद्दिष्टो कुज्वोपि खलु निशाखो गलितपत्रः ॥ मामानुषे लोके
 त्यागी रसिको हरिश्च ॥३०॥ तस्य च सौभाग्यगुणममद्विलासदृशं च साहसं ममः ॥ जाना
 ति गोदावरी पूरो वर्षा ऋतुर्द्धरा न्नं च ॥३१॥ ते व्यति क्रान्ता वयस्या तेषां कुंजानां स्थानाव
 षे शाः ॥ वयमपि गतवयस्का मूलो छेदंगतं प्रेमा ॥३२॥ स्तनजघननितं वोपरी नखरां का
 गतवयसां वनितानां ॥ उद्धसितानां गनिवासमूवं धा इव दृश्यते ॥३३॥ यस्य यत्रैव प्राप्या
 मंतस्या अंगेषु नियतिता दृष्टिः ॥ तस्या तत्रैव स्थितां सर्वगं केनापि दृष्टं ॥३४॥ विरहे विष

मिवविषमामृतयीभवतिसंगमेधिकं॥किविधिनासममेवद्वाभ्यामपिप्रियाविनिर्मिता॥
 ३५॥अदर्शनेनपुत्रकसुषुपित्नेहानुबन्धाघटितानि॥हस्तपुटपानीयानीघकातेजगलं
 तिप्रेमाणि॥३६॥मतिपुकरतएवनीयतेवृश्चिकदष्टेतिजारवैद्यगृहं॥निपुणसखीकरलं
 वितकरचलयांदोलनशीलावावाला॥३७॥वित्रीणातिमद्यमासेपामरःप्रवारंवषभेन॥
 निघूममुर्मुराविवन्त्रयामल्यास्तनौप्रतीक्ष्यमाणः॥३८॥सत्यंभणामिमरणेस्थितास्मिपुण्ये
 तरेताप्याः॥अद्यापितत्रनिकंजेनिपततिदृष्टिस्तथैव॥३९॥अंधकारवहरप्रस्थमिवमा
 तरःममपतिंविभुंयंति॥दूष्यंतिमह्यमेवपुक्षात्योणोजातः॥४०॥अप्राप्तप्राप्तंप्राप्य
 नरकंहलिकस्तुषा॥पश्यततन्वीनमातिविस्तीर्णास्वपिग्रामरथ्यासु॥४१॥आख्यातं
 हितहितानिप्रियजल्पितानिपरहृदयनिवृत्तिकराणि॥विरलःखलुनानातिजनउत्पन्ने
 जल्पितव्यानि॥४२॥शोभतेप्रमोर्ललितंप्रिययामानक्षमासमर्थस्यजानतश्चभरि॥तंमौ
 नंचाजानानस्य॥४३॥वेपनशीलस्त्विन्नकरांगुलिनियस्त्रिहस्तवलितलेषनीमार्गेस्वस्त्वे
 वनसमाप्यतेप्रियसखिलरखिकिलिखामः॥४४॥दैवेपराद्भुखेप्रतीहिघटितमपिवि
 घटते॥नराणांकार्यचालुकावण्डवकथमपिवंधमेवनेति॥४५॥मातुलिरुदयमिव

पीतं तेन यूनामज्जं त्याः ॥ स्नान हरिद्रा कटुक मनुस्तो तो जलपिबता ॥ ४६ ॥ जीवितमशाश्व
 तमेव न निवर्तते यौवनमनति क्रान्ते ॥ दिवसादिवसैः समान भवन्ति किं निषुरो लोकाः ॥ ४७ ॥
 उत्पादित इव्याणां अधिरवत्त्वानां को भाजनं खल्ल एव ॥ पक्वान्पिपिनिं वफलानि केवलं काकै
 लुज्यते ॥ ४८ ॥ अद्य मया गंतव्यं घ्नोनां धकारे पितृसुभगस्य ॥ अर्यो निमीलिताक्षीयदर्यि
 पाटी गृहे करोति ॥ ४९ ॥ सुजनो न कुप्यते वाप्य कुप्यति विप्रियं न चितयति ॥ अथ चुतय
 तिनजल्यस्य यजति त्वज्जितो भवति ॥ ५० ॥ स्तोथो यो हस्ते तन्मित्रं यन्निदं तं व्यसने ॥
 तद्रूपं यत्र गुणास्तद्धि ज्ञानं यत्र धर्मः ॥ ५१ ॥ चंद्रमुखि चंद्र धवलदरीर्घा २ स्थितववियोगे च
 लुपो माश्रतया मे वया मिनी कथमपि व्यति क्रान्ता ॥ ५२ ॥ तथा स्नुषया विलोकि मुखस्तावन्म
 दुरो भोजन मुखे यावत् ॥ मुखज्ज्वर खलः क्षीणे भोजने विरसमारसति ॥ ५३ ॥ तथा स्नुष
 या विलोकि तोदरदलितं तादृगतारकं पथिकः यथा वारितो पिगृहस्थामिना त्रिंदेवसेति ॥
 ५४ ॥ लघुपातो लघुपुरुषं पर्वतमात्रमपि दे अथि कार्ये ॥ निर्वरण्यामनि व्यूढे यद्वा निर्वणं ॥
 ५५ ॥ कलुगस्तनो क्षिप्तेन पुत्रिदारस्थिता प्रलोकयामि ॥ उतामितकलशतिवेशितार्थक
 मत्नेनैव मुखेन ॥ ५६ ॥ वृत्तिविवरनिर्गतदल्लदंडः संतीतरुणेभ्यः ॥ अत्र गृहे हस्तिकव

धूरेतावन्मात्रस्तनी वसति ॥ ५७ ॥ गज कलभकुंभसंनिभघ्नवीननिरंतराभ्यांउसतितुमपिनश
 त्रयेति किंपुनर्गुह्यतस्तनाभ्यां ॥ ५८ ॥ मासप्रसूताषण्मासागर्भिलीएकदिवसज्वरितांच रंगो
 तीर्णं चिप्रियांपुत्रककामयमानोभव ॥ ५९ ॥ प्रतिपक्षमस्युपुंजैलावण्यअनंगगजकुंभैः।
 पुरुषतरुदयधृतैपदैकिमितिस्तनंतीस्तनौवहसि ॥ ६० ॥ गृहिघनस्तनप्रेरणमुखकोत्रिपतित
 स्यभविष्यस्यधिकस्य ॥ अपिशकुनांगारकवारविष्टिदिवसाः सुखयंते ॥ ६१ ॥ सातवहतेन
 वालकानिसंग्रहद्वारतोनिषण्ण ॥ अवशुष्यतिचंदनमालिकेवदिवसमेववराकी ॥ ६२ ॥ ह
 सितंसहस्ततालं शुच्यचटुपगतैः पथिकैः ॥ पत्रफलानांसहशेउडुडीनेशुकचंदे ॥ ६३ ॥ अ
 द्यास्मिहास्मिताभातुलितेनपादभोःस्तथापततासरव्यापिज्वलंतीदीपवतिमभ्युन्नयंसा
 ॥ ६४ ॥ अनुवर्तनंकुर्वन्द्वाप्यपिजनेभिन्नमुखरागः ॥ आत्मवशोपिरवलुसुजनः परवशाआ
 भिजातस्य ॥ ६५ ॥ अनुदिवसवद्वितादरंविज्ञानगुरौर्जनितमहात्म्यः ॥ पुत्रकामिजातजन्मो
 विरज्यमानोपिदुर्लभ्यः ॥ ६६ ॥ विज्ञानगुणमहाघेपुरुषोद्वेष्यत्वमपिरमणीयं ॥ जननिदि
 तेपुनर्जनेप्रियत्वेनापिलज्जामहे ॥ ६७ ॥ कथंनामत्स्यास्तथास्वभावगुरुकोपिस्तनभरः प
 तितः ॥ अथवामहिलानांनिरंकोपिहृदयेनसंतिष्ठते ॥ ६८ ॥ सुतनुचंदनंस्पृशंतंसूर्यमापद्य

चत्रिकयायवारय॥ एतस्यपंकजस्यचजनातुकतसुखस्यर्शे॥६८॥मानौषधमिवपीयतेप्रियया
 मनस्विन्यादयितस्य॥ कंरसंपुटचलितो हाननयावदनमदिरायांगडूषः॥७०॥ कथं सानिर्व
 र्ण्यतांयस्यायथात्नोकिंतेजे॥ दृष्टिर्दुवत्नगौरिवपंकयतिज्ञानोत्तरति॥७१॥ त्रियमालेवनप
 र्ण्यतिउदकेवेखेवखत्नजनेमैत्रि॥ सापुनःसुजनेकृतादुनघापाषाणलेखेव॥७२॥ कष्टं दुष्क
 रकारकपुनरपिन्विजां करोषिगमनस्य॥ अद्यापिनभवंतिसरत्नावेष्णात्तरंगिरगश्चिकुराः॥
 ७३॥ जापितथा ह्येकरतान्यपिहरतिपुनरुत्तरागरसितानि॥ यथायन्त्रवातत्रवायथावात
 थावासद्भावस्त्रेहरमित्तानि॥७४॥ दृढगूढचक्षुःस्थीद्वमोन्वितौ कथमपितेनमेवादू
 अस्माभिरपितस्योरसिखांजाविवसमुत्खातौत्तनो॥७५॥ उत्ससेप्रिययासमंतथापि
 खलुरेभणसिकिमितिक्वचितेति॥ उपरिभरेणामुंचतिवत्नीवर्देष्टुं गानि॥७६॥
 अनुनयप्रसादितयापुपराधान्॥ चिरंगणयंसा॥ अप्रभवदुभयहस्तांशुस्योरुदितं
 वराक्य॥७७॥ स्वेदश्चरेनपश्यंततनुकेंगेऽस्यातवामान्॥ जावणमयसुरतीवत्रि
 वत्नीसोपानपद्या॥७८॥ देवापतेफलेकिंतियतीएतावन्युनर्भणामः॥ अशोकपद्म
 वानानवयध्ववाभवंतिसदृशा॥७९॥ धावतीवमगकलकंकपोत्तयतितस्यमानिनी

पश्यत॥ अनवरतवाष्पजनभृतं नयन कलसाभ्यां चंद्रस्य ॥ ८० ॥ गंधेनात्मानो मालिकानान
 कालिकानत्पूजन ॥ अन्यकोपि हताशाया मासत्नपरिमलोद्धारः ॥ ८१ ॥ फलसंपत्त्या समवन
 तानितुंगानि फलवियत्याहृदयानि सुषुम्णाणां वरवराणि ॥ ८२ ॥ आश्वासयति परिजनं प
 रिर्तमानायाः पथिकजायायाः ॥ निसहवर्जनवलितहस्तमुखरोवपशब्दः ॥ ८३ ॥ उमेवम
 वतिमनोमनस्विनेति मास्वदशासु ॥ अस्तमाने पिरवेः किरणा उद्धमेव स्फुरंति ॥ ८४ ॥ उदरं
 विभ्रति शकुना अपि मात्स्वस आत्मनो नुद्धि ग्राः चिद्वल्लोद्धरणस्वभाभवंति यदि कोपि स
 त्पुरुषाः ॥ ८५ ॥ न विना सद्भावेन गृह्यते परमार्थज्ञो लोकः ॥ को जीर्णं मार्जारकांजिकेन प्रता
 रयितुं सञ्जोति ॥ ८६ ॥ अरण्यात्तरुमरण्यात्पानीयसर्वतः स्वयं ग्राह्य ॥ तथापि मृगीणां मृगा
 णां चामराणां तानि मेमालि ॥ ८७ ॥ ज्ञायमय नयति न तथा चंदनपकोपिका मिधुनानां ॥ अथ
 दुसहेऽपि ग्रीष्मे अन्योन्यालिगनसुखकेलिः ॥ ८८ ॥ धृतानना कमित्यसीति परिष्ठयाव
 ध्वा ॥ द्विगुणवेष्टितजघनं स्थलपालज्जावनं हसितं ॥ ८९ ॥ हृदयवविलीतो न साधित्वे
 ज्ञात्वा गृहसारबांधवदुर्जनमिच होहो दुर्गतवध्वा ॥ ९० ॥ धावति विगलितधस्मिन्
 सियसंष्टमनव्यापतकरात्रा ॥ नापितमयविपत्नाय मानडिं भपरिमार्गिणी गृहिणी ॥ ९१ ॥

शिवः
 १४

यथायथोद्धतिवधूर्नवयोवनमनोहराण्यगानि॥ तथायथातस्यांस्तनुकायतेमध्योद
 यितश्चप्रतिपक्ष॥६२॥ चोराणाकासुकानांपामरपथिकयोक्कुकुरोयतिंजरापरितोभव
 तपतिदुर्गतिविविक्तयोपि॥ कुलपात्रिकानांधिकतरंवक्ष्यभोभवति॥६३॥ एषाममिषुवा
 चारंवारेलयमत्स॥ ग्रीष्मेग्रामेकावटोदकमिवक्षेत्रेणप्राप्नुवन्ति॥६४॥ ग्रामवटस्यपि
 तत्त्वसअपांडुमुखीनांपांडुरल्लायं॥ हृदयेनममसतीनांपतिवाताहतंषट्रं॥६५॥
 प्रक्ष्यतेतक्षंदीर्घनिश्चसितैरुत्संहसति॥ यथाजल्यतस्फुरार्थंतिथातस्याहृदयस्थि
 तंकिमपि॥६६॥ गृहपतिर्गतोस्मक्षरलंरक्षरामितोसतीभरणशोभा॥ सहसगतस्य
 त्वरितंपत्सुरेवजारमर्षयति॥६७॥ हृदयस्थितस्यदीपतांतनुकायमानानप्रक्षसंपि
 तुरचशः॥ हृदयस्थितोस्माकंकुतोभणित्वा मोहंगताकुमारी॥६८॥ खिन्नस्यारसिप
 त्युःस्थापयतिग्रीष्मापराद्रुमितस्य॥ आर्द्रगलत्कुसुमंस्नानसुगंधंचित्कुरभारं॥६९॥
 ॥ असौसरसदंतमंडलप्रतिमागतोमृगाश्याः॥ अंतसिदूरितशंखपात्रसमतांवहति
 चंद्रः॥३००॥ रसिकजनहृदयदयितेकविवत्सलप्रप्रमुखसुकविनिर्मिते॥ सप्तशतके
 समाप्तंतीयंगयाशतमेतत्॥ अस्माप्रस्याकमागतोद्यकुलगृहादित्यसतीजारं॥

स्य

सहसागतस्य त्वरितं यत्पुः कंठे लांगयति ॥१॥ प्रोक्षिताः कर्णाभरणे इनीलकिरणाहताश्च
 शिमयूषा ॥ मानीनि वर्दने सकज्जज्जस्नायूषं कया दयितेन ॥२॥ एतावन्मात्रे जगति सुंदर
 महिला सहस्रभूतेषु ॥ अनुहरति केवलं तस्यावामादृष्टिणा र्द्धस्य ॥३॥ यथा २ वादय
 ति प्रियस्तथानृत्या चंचलैः प्रेमि ॥ वद्धी वलयत्पंगं भावस्तद्वैषि वृक्षे ॥४॥ दुःखैर्लभ्यं
 ते प्रियो लब्धो दुःखैर्भवति स्वाधीनः ॥ लब्धोऽप्यलब्ध एव यदि यथा हृदयं तथानभवति ॥५॥
 अतो नूनं यत्सुखं कांक्ष्यं शीलायाऽकृतं कृतं कृतं वत्सा ॥ सरलस्वभावोऽपि प्रियो विनयमार्गं व
 लान्नीतः ॥६॥ हस्तयोश्च पादयोश्चांगुलिगणयति गतादिव साः ॥ इदानीं पुनः केन गणयता
 यमिति भणित्वा रोदिति मुग्धा ॥७॥ कारमुखसदृशराजते वद्धा यत्नां शकुसुमे ॥ वृद्धस्य
 चरणचंदनयुतिरैरिदं भिक्षुसञ्जाते ॥८॥ यद्युत्प्रयुज्य मंगंततऽज्ञातं क्व बोद्धव्यं ॥ य
 द्यतनुकंतं दण्डिनिष्ठिं किमपि मनेन ॥९॥ न गुणेन दूते जनोऽपि यते यो येन भावि वतस्तेन
 मुक्तापुल्लिं दामोक्ति कानि गुं जाग्रह्णाति ॥१०॥ लंका लंकायां पुत्रकवसंतमासौ कलध्वम
 सराणां ॥ आपीतलोहितानां विभेति जनपत्नाशानां ॥११॥ गृहीत्वा कर्लमुष्टिं हर्षाच्छिताया
 वेपमाणायाः ॥ विजहामीति प्रियतमं हस्ते गंधोदकं जातं ॥१२॥ पृष्टं प्रोक्ष्य च बोद्धव्यं

 शिवः
 १५

हां कोटयत्रचित्रितंक्षेकामिर्देवजायात्ररज्जुकेमाकलिष्यसे॥१३॥अक्षिणीतावन्नस्यागपि
 ष्यामिद्वाभ्यामपिहस्ताभ्यांतस्मिन्दृष्टे॥अंगकदंबकुसुमपिवपुत्नकितंकथंनुक्षादयिष्यामि॥
 १४॥उंडावातोत्तुलितेगृहेरुदित्वानिस्सहषणं॥दृशा यतिगतपति कांविद्युद्योतो जलधरासा
 ॥१५॥भुंश्चयत्वाधीनं कुतोत्ववणं कुग्रामत्रद्वै॥सुभगसत्त्वलेनापि किं तेन स्नेहो यनास्ति
 ॥१६॥उन्नतययोधरांमोप्रेक्ष्य यद्युपभोगक्षमोसितरा॥पयोधरंप्रेक्ष्य पदवससितद्वस॥१७॥
 अथसातत्रतत्रैववानीरवनेमुक्तसंकेता॥तावदर्शनविमृगयतिभ्रष्टनिधानस्थानमिवा॥१८॥
 दृढरोषकलुषितस्यापिसुजनस्यमुरवादिप्रियंकुतः॥रादुमेषेनज्ञानकिरणाअमृतमेवमुंचति
 ॥१९॥अवमानितोपिनतथात्तूयतेसज्जनेविभवहीनः॥प्रप्रकर्तुमिसमयेमिन्यमानोयथा
 जनेनपरेण॥२०॥कलंतरेष्यविनिर्गतानिहृदयेजरा मुपगतानि॥सुजनकृतानितानिरहस्या
 निदहतिआयुक्षयेन्निः॥२१॥प्लवकाग्रंगलमाधवव्याद्वारगत्नाजाताः॥अश्वसपथिक
 प्रलोकनेपिगतोगतपतिकायाः॥२२॥प्रियदर्शनसुखरसमुकुलितेयदितस्यानभवतो नयने
 तत्त्वेनकर्णरचितंलक्ष्यतेकुबलयतस्या॥२३॥कर्मघातहलमुखकर्षनमिथिलेयत्प्रसु
 प्ते॥अप्राप्तमोहनसुखाद्यनमयंपामरीशायति॥२४॥दूनयंतिदहतिमुखं कुर्वतिअनुरागकं

पुनारमयंति ॥ अरतिरतिवांधवेभ्यो नमो वदनवालोभ्यो ॥ २५ ॥ कुसुमं या अप्यति त्वरा अलन
 ध्वस्यर्शा अपि दुस्सह प्रतापाः ॥ निदंते पिरति करा कामस्य शरा च द्रुविकस्य ॥ २६ ॥ ईर्ष्या जन
 यंति दर्शयंति मन्मथविप्रियं साहयंति ॥ विरहे न ददति मर्तुं अहो गुणः स्तस्य च द्रुमार्गः ॥ २७ ॥
 नीता मघनिः कृपयि न दू नवरं गया वरा कपा ॥ गृह परि पाद्या मथिय नानित वदशाशया ॥ २८ ॥
 स्तस्य ते हे मंते दुर्गतः कारीषाग्नि सुगंधेन ॥ धूमकूपितेन परिधिरत्नं तु नाजीर्ण पटकेन ॥ २९ ॥
 त्वरयत्ना लोह्वि खितानि करोति पाथिको हि मागमप्रभति ॥ आचमनं जलार्द्रं तहस्तस्पर्श
 मस्तृणाम्यंगानि ॥ ३० ॥ नखोत्खंडितां सहसा कारमंजरी पामरस्य शीर्षं वंदामि क्रियमाणं
 भ्रमरयुवनो नुसरंति ॥ ३१ ॥ सूरक्षत्नेन पुत्रक कस्य त्वं अंजलि प्रणामयिसि ॥ हासकयक्षो
 न्मिश्रान भवंति देवानां जयकाराः ॥ ३२ ॥ मुखमिर्वापित प्रवीयं निरुद्धं रवासं सशंकिता
 द्वायं ॥ शपथशतरक्षितौष्ठं चोरितरमितं सुखयंति ॥ ३३ ॥ जेयश्चुलेन स्मृत्वा कस्य त्वं रो
 दिषि निर्भरोत्कंठं ॥ मनुप्रतिरुद्धकंठार्द्धिनी तस्य विनिता क्षरोद्वायः ॥ ३४ ॥ वहनतमाहूत
 रात्रिरघप्रोषितः प्रतिगृहं शून्यं ॥ तथा जागृहि प्रतिवेशि न्नयथा वयं मुष्मा महे ॥ ३५ ॥ संजी
 वनौषधमिव सुतस्य रक्षस्य नन्यथा व्यापारा ॥ श्वश्रूर्नवाभ्रदर्शनकंठो हतजीवितान्मु

शिवः
 १६

बां॥३६॥नूनं हृदयनिहितयावससिजायादास्माकं हृदये अन्यथा मनोरथामेषं सक
 थंतयाविज्ञाना॥३७॥त्वयिसुभगादृष्यमानेतस्या अक्षिभ्या कणा लज्जाम्बां॥दत्तं वृण
 नशीलं वाषाभ्या नीयं दर्शनसुखेभ्यः॥३८॥उत्प्रेक्षागतत्वन्मुषदर्शनप्रतिरुद्धजी
 विताश्रया॥३९॥खितनमया कालन कियन्मात्रं उवनेतव्य॥३९॥व्यतिक्रान्ता लक्षितलक्षि
 तरूपयौवनापुत्रिकानहनयसिदृष्ट॥प्रनष्टे पुराणजनपदा जन्मभूमिरिव॥४०॥य
 एतोषविकसिताभ्यां भणितमक्षिकाभ्यां तेन जनमध्ये प्रतिपन्नंतयापि उद्धमस्त्वेदं
 रंगै॥४१॥एकक्रमसंदेसानुरागवर्द्धमानकौतूहलानि दुःखसमाप्रमानोरथासंमि
 धुनानि॥४२॥यदिसनवह्नभएवगोत्रग्रहणेन तस्या किमिति॥भवन्तिमुखेरंवि
 करस्यशर्चविकसतितामरसं॥४३॥मानद्रुमफरुषपवनेस्यमातुल्लिखसर्वगिनि
 र्वतिकारस्य॥अगृह्नस्य भद्रं रितिनाटकपूर्वरंगस्य॥४४॥निजकानुमाननिःश्रोक
 हृदयहे प्रसीदरमेदानीं अज्ञातपरमार्थजनानुल्लेखकिमत्पस्मावयसि॥४५॥आव
 हसत्यिके जनः पत्ताश्राद्यमानेनातिचिरंहसितः॥चंद्रइतितववदनेवतीर्णकुसुमा
 नतिविलक्षः॥४६॥क्षीयमानैरनुदिनंप्रत्यक्षेपित्वय्यंगैः॥वालकपृच्छमानानजानी

मः कस्य किमलामः ॥४७॥ अगानं तनुत्वकारकं शिष्याय कुरीद्विरोति व्यानां विनयाति क्र
 मकारकमामेनां प्रभ्रंशये ॥४८॥ अन्यथानत्रावपतएवपरिवर्द्धमानस्य गुरुकप्रेमः ॥
 मरणविनोदेन विनाविरमयतु विरहदुःखं ॥४९॥ वर्णयतो भिणवगुणान्वाहुशोस्माभि
 रसतीपुरः ॥ बालकस्य मेव कृतो दुर्लभः कस्मै कुप्यमः ॥५०॥ ज्ञातसोपिवित्तक्षाययापि
 हसित्वा गाढमुपगूढः ॥ प्रथमायस्य तस्य निवसनस्य ग्रंथि मृगयमानं ॥५१॥ कलत्रिजु
 कावराकी अद्यत्वया कृतापराधेन अत्यसापिरुदितविजृंभितानि दिवसेन शिक्षिता ॥
 ५२॥ अपराधैरापिन तथा प्रतीहियथामामेभिः स्तादयसि ॥ अपहस्तितज्ञावै सुभगदक्षि
 लैर्भणतै ॥५३॥ माक्रुधप्रियालिंगनसरभसभ्रमणशीलान्भ्यावजुभ्यां लता ॥ तूष्णी
 कप्रदितेनानेन मनस्विनिमुखेन ॥५४॥ मात्रजपुष्पलवणलदेवा उदकां जलिभिरु
 ष्यंति ॥ गोदाचर्याः पुत्रकशीलन्मूलनि कूलानि ॥५५॥ वचने रचनधीर्बभूव्यावधा
 नदुःकारं ॥ सखिददती निश्वासांतः किमित्यस्मान्नोदयसि ॥५६॥ सज्ञावंपृच्छतीवा ल
 करोदिता तव प्रिया ॥ नोत्पेव कृतशपथं हासोन्मिश्रं भणत्या ॥५७॥ अत्रमयारंतव्यंत
 यासमं चिंतयित्वा हृदयेन ॥ पामरस्वरस्वेदार्द्रपतिकोशातकी उप्यमाना ॥५८॥ गृहप

शिवः

१७

तिसुतावचितेष्वपि कर्णसवाटेषु पन्नवधो ॥ मोघं भ्रमति पुनर्वितोगत्वे दंगुलि
 हस्तः ॥ ५८ ॥ वरतनुं मोहनसुखितां मतेति मुक्तापलापिते हलिकेदरस्फुटितवृत्तभारा
 वनतेन हसितमिव कार्पासेना ॥ ६० ॥ निश्वात्कपितपुनर्वितैर्जनैर्नितुधन्याः ॥ अस्माद्
 शीभिः दृष्टे प्रिये अत्मापिविस्मृतः ॥ ६१ ॥ तनुकेनापितनूयते शीलेनापि क्षीयते वलाद्
 नेन ॥ मध्यस्थेनापि मध्येन पुत्रिकथं तं वप्रतिपक्ष ॥ ६२ ॥ आधिरिव वैद्यरहितो धनरहितः
 स्वजनमध्यगसद्गवा ॥ रियुरिद्विद्वर्त्तनमिव दुःसहतीयस्तव वियोगः ॥ ६३ ॥ कोत्र जग
 तिसमर्थस्थगमितुं विस्तीर्णनिमलोत्तुंगं ॥ हृदयंतवनराधियगगनमिव पयोधरान्मु
 क्ता ॥ ६४ ॥ आकल्यत्यसती कुजत्तले दतसंकेता ॥ अग्रपरितानां मर्मकरं जीर्णपत्राणां
 ॥ ६५ ॥ अभिलीयंत सुरभिनिश्वसितपरिमलावद्भ्रमंडलं भ्रमराः ॥ अज्ञातचंद्रपरिभवम
 पूर्वकमलं मुरचंतस्याः ॥ ६६ ॥ धैर्यावत्वं वनश्रीलाया अपि गुरुजनपुरतस्त्ययि अति
 क्रांते ॥ पतितस्तस्या अक्षिनिमीलने न पश्य स्थितो वाष्वा ॥ ६७ ॥ स्मरामस्तस्याशय
 नपराङ्मुख्या विगलन्मानप्रसरायाः ॥ कैतवसुप्तोद्धर्तनस्तनयुगमुखप्रेरणसुखं ॥
 ६८ ॥ फलात्सवनिर्देष्टुं केनापि कर्मप्रसाधनं दत्तं ॥ स्तनकनका मुखप्रवर्तमानस्ये

दधौतं किंचिदधावयसि ॥ ६९ ॥ किंमणितोसिवात्क औआमणीदुहित्र्यगुरुजनसमसं
 अनिमिषमीशालदननयनार्द्धदृष्टे ॥ ७० ॥ नयनाभ्यंतरघूर्णद्वाष्पभमंथरयादृष्ट्वा
 पुनरुक्तप्रेक्षणशीलपावाककियन्नभसितोसि ॥ ७१ ॥ यः शीर्षेवितीर्णेमयुवभिर्ज
 लपतिरासीत् ॥ नमेवेदानीमलमामिहतज्वरेभवसंतुष्टा ॥ ७२ ॥ अंतर्भूतं दृष्ट्यतेजाया
 शून्ये गृहे हलिकपुत्रः ॥ उत्ताननिधानानीवरमितस्थानानि पश्यन् ॥ ७३ ॥ निद्राभंगो
 अपांदुरत्वं दीर्घनिश्वासाः ॥ जायंते यस्य विरहे तेन समं कीदृश्यो मानः ॥ ७४ ॥ तिनन्मिये
 मसुभिः पूरिताद्ययेनरे सुभगः ॥ त्वरुतमनाम्रियमाणामातवपुनरपित्त्रिगिष्यामि
 ॥ ७५ ॥ अपराध्यस्वविश्वस्तंसर्वं ते सुभग विसहामहे वयं ॥ गुणनिर्भरे हृदये प्रती
 हिदोषानमांति ॥ ७६ ॥ भूतोक्षलत्प्रसृतप्रियस्मरणपिशुनो वरावराः ॥ परीवाहदुर्वदुः
 खस्य बहति नयनस्थितो वाष्पः ॥ ७७ ॥ यद्यत्वेति यज्जत्स्य सितथा त्वं निरीक्षसे ॥ तत
 दनुमिक्षणशीलया दीर्घो दिवसो न संपतति ॥ ७८ ॥ अबसरोदितुमेव निर्मिते माप्रो
 क्षस्व सुभग अक्षिणी ॥ दर्शनमात्रेण मादिताभ्यां तयाभ्यां तव शीलेनाजात ॥ ७९ ॥ र
 लोचकशून्यं हृदयं श्विंतयन् विरहदुर्वलाजायां ॥ अत्रांसितवसतिः सव्यति क्रान्तो ग्रामम

शिवः

१८

ध्येनं भर्त्सयंस्तान्तरा निदतानि यनि पथिकस्य ॥ तान्येव प्रभाते वरतनुराकर्षति रुदती
 ॥७९॥ व्यसने नुद्धिन्ना विभवे गर्विता भये धीराः ॥ भवंत्यभिन्नस्वभावाः समेषु विसमेषु
 सत्पुरुषाः ॥८०॥ अद्य सखिकेन प्रभाते कामपि अन्ये वस्त्रभां स्मरता ॥ अस्माकमदनश
 राहत हृदयत्रणस्योदनं गीतं ॥८१॥ नुतिष्ठन्महारभेस्तनोदृष्ट्वा सुगन्धवध्वाः ॥ अवसन्न
 कपोलपानिश्चसितं प्रथमगृहिण्या ॥८२॥ ततस्तदसयुरुकश्चुधाकुलितस्यापि च त्रभ
 कतेलीमुखं स्मरतः ॥ सरसो मृणात्नकचलो गजस्य हस्त एव ह्यानः ॥८३॥ प्रसीद प्रिये
 काकुपिता सुतनुत्वं परजने कः कोपः ॥ खलु परो नाथत्वं किमित्यपुण्यपाणां मे सक्तिः ॥८४॥
 एष्यसित्वमिति निमिष्टमिव जागरितं यामिन्मा प्रथमार्धषे सतापपरवशायावर्ष
 मिव व्यतिज्ञातं ॥८५॥ अवलंघध्वं मशंकध्वं नेयं ग्रहदोषत्वं घितापरिभ्रमति ॥ अ
 कस्मादूर्जितो भ्रातभीत हृदया पथिकं जाया ॥८६॥ केसररजो विस्तृते मकरंदो भव
 तियावान्कमले ॥ यदि भ्रमरतावानन्यस्मिन्नपित शोभसे भ्रमन् ॥८७॥ प्रेक्षते नि
 मिषाक्षं पथिका हलिकस्य पिष्टपांडुरितं ॥ पुलितरं दुग्धसमुद्रोत्तरस्त्रक्ष्मीमिसत्
 त्राः ॥८८॥ कस्य स्मरसीति भलिते क्रोमे स्तीति जल्यं त्या ॥ उद्धिन्नरोदनशीलया वय

मपिरोदितास्तस्या॥८९॥यादयतितमभयेकिमिदानीनोत्थाययसिभर्तारं॥एतदेवा
 वसानंहरमयिगतस्यप्रेभणः॥९०॥मरचिनिहिताग्रहस्तावारितरंगैधूर्णनशीननि
 तैवा॥आनूतिप्रतिविवेपुरुषायंतीप्रतिभति॥९१॥सीत्कृतमणितपरिवेपितानिधु
 तहस्तसिंजितव्यानि॥शिखंतुग्रामीशिखंतुग्रानरुणकुसुंभयुष्माकंमसादेन॥
 ९२॥यावन्मात्रारध्यानितवकथितावन्नजतोसि॥येनस्यश्रुतेगुरुजनलज्जापस
 तोपिसुभगः॥९३॥मरकतसूचीविद्धमिनमौक्तिकपिवत्यायतग्रीवः॥मधूरप्रारु
 टकालेत्तृणाग्रलग्नमुदकविंदुं॥९४॥वरतनोनीलकंचुकंभृतोद्धृतंविभातिस्तनप
 र्द्वं॥जलभृतजलधारांतरदरीहृतंचंद्रविंब॥९५॥राजविरुद्धमिवकथापथिक
 स्यशंसतिसशंकः॥पुतआम्नाणंदलंततोदरंनिर्गतंकिमपि॥९६॥धन्यास्तामहि
 लायादयितंस्वप्रेपिप्रेक्षते॥निद्रैवतेनविनानैतिकत्प्रेक्षतेसुभ्रं॥९७॥परिवर्द्धन
 घटुंदुल्लगडस्यलमनोहरयोश्चरणयोः॥अभिज्ञसमयकशेनपरिधयतेताल
 पत्रयुगं॥मध्याद्रूपस्थितस्यापिग्रीष्मपथिकस्यहरतिसंतापं॥हृदयस्थितजा
 यामुषमगांकन्योत्स्राजलप्रवाहः॥९८॥भणकोणरुष्मतिजनःप्रार्थमानोदेश

शिवः

१९

काले ॥ रतिव्याप्यतारुदंतं प्रियमपि पुत्रं शपति माता ॥ १९ ॥ अत्र चतुर्थं विरमति गाथा
 नां शतं स्वभावमणीयं ॥ श्रुत्वा यन्तत्तनयतिरुदये मधुत्वेनामृतमपि ॥ ४०० ॥ दस
 सेदस्य स्वकथ्यसेकथ्यस्वाप्यस्फुटसिहदयस्फुटतथापि परिशेषित एव सख्युमया
 रालि सद्भावः ॥ १ ॥ दृष्ट्वा वहतुं न निर्गतं निजसुतस्य रंशुगं । शुकरी विनापि कार्येण ग्रा
 मनि कटेयवांश्चरति ॥ २ ॥ हिलाकराग्राकृष्टजलरिक्तसागरं प्रकाशयन् ॥ जयति अ
 निग्रहवडुवास्मिभृतगगनो गणाधिपतिः ॥ ३ ॥ यन्मूर्छितयानश्रुतः कदेवागंधेन सु
 गणपति ॥ अग्रासांगर्जितसब्दे जीवेन विनानव्यतिक्रांत ॥ एतेनैव कंकेलितवना
 स्तियन्नययोमं ॥ उपनीयते यतवः त्रवेन चरकामिनीहस्तः ॥ ३ ॥ रसिकविदग्धवि
 लासिनू समयज्ञः सत्यमशोको सिवरयुवतिचरणकमलाहतो पियद्विकसत्पद्मं ॥ ४ ॥
 चलेर्वाचाबंधे चित्रनिपुणत्वे च प्रकटयन् सुरसार्थकृतानंदो यामनरूपोर्जवति ॥ ५ ॥
 विनिर्वाप्यते ज्वलनो गृहपतिरुहित्राविस्मृतशिखोपि ॥ अनुमरणद्वानास्त्रिगनाप्रे
 यतमसुरवस्वेदशीलांग्या ॥ ६ ॥ जारस्मशानसमुद्रवभूतिसुरवस्वशीस्वेदशीलांग्या
 : ॥ न समाप्यते नवकपालिन्या उद्धूलनारंभः ॥ ७ ॥ एकप्रस्तौति स्तनोद्धितीयपुत्रिकि

तिनखमुरवालीठः॥ पुत्रस्य प्रियतमस्य च मध्यनिषणा यागहिरणा॥ ८॥ एतावत्येव
 मोहं जनयति वा तत्त्वे विवर्तमाना॥ ग्रामणी दुहिता विषकंदली वर्द्धता कर्षेण्यत्पनयं
 ॥ ९॥ अग्रभन्मंडलनभः सुस्थितं चिह्नैः तारा पुष्प प्रकारां नितमिव तृतीयं पदं नम
 तः॥ १०॥ सुप्यतां तृतीयो विगतो यामदृति सख्यः किं मृतिमां भणत॥ शोफा त्रिकानां
 धोनदराति स्वप्नं स्वपत यूयां॥ ११॥ कथं सन स्मर्यते यो मननया संस्थिता मंगानि॥
 निर्वर्तिते पिसुरते निर्धायत सुरतरसि कद्व॥ १२॥ शुष्य दहल कर्द मध्यमं सिधर्म
 सिद्धत्कमटपाटीनं॥ दृष्टमदृष्ट पूर्वकालेन तटं तडागस्य॥ १३॥ चोदिकरतश्च दधु
 केमा युत्रिभ्रमांधकारे॥ अधिकतरं लक्ष्यसे तमो भते दीपकशिखव॥ १४॥ व्याहृ
 तिप्रतिवचनं न ददाति रूप्यति एकैकस्य॥ असती कार्येण विना प्रदीप्यमानेन दीकछे
 ॥ १५॥ अमासत्यो वयमपसरति ब्रते नवमाले निर्तगोत्रं॥ किंपुनर्जनस्य जायेव नापि
 ततावन्न कामयामहे॥ १६॥ निद्रालभते कति श्रुत्वांति कथिता शरं न जल्पति॥ या
 भिर्नदृष्टो सित्वं ता एव सुभग सुरविता॥ १७॥ बालकत्वपादत कर्णकृत्वा वदरी फ
 लयुगलं लज्जा लरपि वरत नुर्दहगता ग्रामरथ्या॥ १८॥ अप्सविलक्ष्य हृदयो

शिवः

२०

मयाभव्यवागृहीतानुनयः॥परवाद्यनर्तनशीलाभियुष्माभिरुपेक्षितोनिर्वन॥१९॥
दृष्टमाणोनयनसुखेनिर्वृतिजननकरैस्पर्शान्॥अभ्यधितोनत्वभ्यंतेचंद्रइवःप्रियः
कलात्वयः॥२०॥येत्नीनभ्रमरभरभग्नगुक्षाआसन्नदीतटोत्संगे॥कालेनवजुत्वप्रियं
वयस्यतेरथाणुकाजाताः॥२१॥क्षलभंगुरेलप्रेम्णाभात्स्वसईनाःस्मरइरानीसप्र
निधित्वंभेनेवदृष्टप्रनष्टेनलोके॥२२॥चापःस्वभावसरलंविद्यत्यतिशरंगुलेनियति
तं॥चक्रस्यचक्रजुकस्यचसंबंधःकिंचिरंभवति॥२३॥प्रथमवामंनविधिनायश्चात्स्व
लुक्कृतोविजृंभमाणेन॥स्तनयुगलेनास्यामधुमथेननवल्लिबंधः॥२४॥मालतीकुसु
मानिरत्नसूचीयमाजानीजनिर्वृतःशिशिरः॥कर्तव्यद्यापिनिस्थानाकुराणांसमृद्धिः॥
२५॥तुंगानाविशेषनिरंतराणांसरसव्रणवद्भूशोभाना॥कृतकार्याणभटानाइवस्त
नानांपतनमपिरमणीयं॥२६॥परिमलनसुखागुरुकाअलध्वविवराःसलक्षणाभर
णाःस्तनाःकाच्यानायाइवकस्यहृदयेनलग्नंति॥२७॥स्निप्यंतेहारस्तनमंडताहृत्पर
मणपरिरंभे॥अर्चितगुणापिगुणिनोत्वभंतेनल्लुत्वकाले॥२८॥अन्यःकापिस्वभावे
मन्मथशिनसरत्वाहतासस्य॥निवातिनीरसानाउदतिप्रज्वलति॥२९॥तथातस्यामान

परीवृद्धितस्य चिरप्रणयवद्धसूतस्य ॥ मातुस्त्रियततः श्रुत्यापिनमेव शस्य ॥ ३० ॥ याद
 पतितो न गितः प्रियं भणन्नप्रियं भणितः ॥ व्रजन्नपि न स ह्ये भणकस्य कृते कृतो मानः ॥
 ३१ ॥ प्रोक्षति क्षणं क्षात्रयति क्षणं प्रस्योऽयति क्षणं मजानती ॥ मुग्धवधूस्तनयदेदतं
 दयितेन नरवक्षतव्रणं ॥ ३२ ॥ पर्वतविभुन्नतयोधरे यौवनहतिव्यतिक्रांते ॥ प्रथमैककान्ता
 कुसुमं दृश्यते पानितमिव धरणाः ॥ ३३ ॥ कुत्र गतं रविकिरणं कुत्र प्रयाष्टाश्चंद्रतारा ॥
 गगने वत्साकायन्ति कालो होरा मिवार्कवर्षति ॥ ३४ ॥ अविरलपतन्त वज्रलधरा रज्जुघटितं
 प्रयत्नेन ॥ अप्रभवन्नुक्षेपं रसतीदमोचो मही पश्यत ॥ ३५ ॥ होहृदयावधि दिवसतदाप्र
 तियद्यदयितस्य ॥ अकस्मादाकुलविभ्रंभघाति किं त्वया समाहृतं ॥ ३६ ॥ योपिन जानति
 तस्यापि कथयति भग्रातेन च लयानि ॥ अतिऋजुकावरा की अथवा प्रियस्तस्याहता
 श्रयाः ॥ ३७ ॥ श्रयामायायुरुक्तवैव न विशेष कपोलमूलेपीयते धोमुखेनेककर्णवते
 सेनलावण्यं ॥ ३८ ॥ स्वेदादीकृतसर्वांगी गोत्रग्रहणेन तस्य सुभगस्य ॥ इतीव संदिशं
 तीतस्येव गृहं गलं प्राप्ता ॥ ३९ ॥ जन्मांतरेण चरणं जीवेन मदनतर्वापिष्यामि ॥ यदि
 तमपितेन बालेन विद्वांसि येनाहं विद्वा ॥ ४० ॥ निजपक्षारोपितं देहभारनिपुणं रसं ल

शिवः
 २१

भता॥विकास्ययीयतेमानतीकलिकामधुकरेण॥४१॥कुरुनाथडुवदयतेपथिकोमाधव
 स्यमित्तिनेन॥भीमेनयदृशवातेनस्यश्रयमाना॥४२॥यावन्नकोप्यविकाशंप्राप्नोतियन्मात्र
 तीकलिकामकरंदपानलुध्वभ्रमरतावदेवमदय॥४३॥अकृतक्षत्तवक्त्रतेप्रावृट्प्राप्ति
 बुमयाशिसराः॥उत्प्रेक्षेन्नज्ज्ञात्रीनाऽअद्यापितग्रामकर्दमं॥४४॥राजतगल्लेशसर्व
 लकुंडलद्वाहारलता॥अर्क्षत्यतिताविद्याधरीवपुरुषायितशीलावाला॥४५॥यद्विरेभ्र
 मसिभ्रमस्वएवमिवकृत्सौभाग्यगर्वितागोष्ठे॥महिलानां दोषयुगोविचारयितुं अद्यापिन
 क्षमासि॥४६॥संध्यासमयजलपूरितांजलिविघटितैकवामकरं॥गौर्याः क्रोधयानोद्यातमिव
 प्रमथ्याधिपंनमत॥४७॥ग्रामराजपुत्रियास्वनुमरणगृहीतेवेशासु॥यर्मछेदेष्वपि व
 द्भ्रभायाउपरिवल्लतेदृष्टि॥४८॥सुभगसदृशाक्षराणामप्यस्तिविशेषःस्वलुजलमितव्या
 नांस्त्रेहमयानामन्योन्यउपरोधमयानां॥४९॥हृदयेभ्यः प्रसरंतियान्यान्यानि तानिवचना
 नि॥अयसरकिमेभिरधरोतरमात्रभणितौः॥५०॥कथंसासौभाग्ययुगंमयासमंवहति
 निर्धूलत्वयि॥यस्याद्रियतेनामहत्वाचरीयतेमह्यं॥५१॥सखिशंससज्जावंष्टुछंतीकिम
 शेषंमहिलानां॥कईतेकरस्थिताएववलपादियिंतेषोषिते॥५२॥भ्रमतेप्रत्यावर्ततेसि

द्युतेउक्षेभुंजस्यकरप्रसारयतिकरिणः पंकमघः स्यस्नेहनिगडायिता करिणी ॥५३॥
 रतिकेलेलितनिवसनकरकिसल्यरुद्धनयनयुगलस्य ॥ रुद्धस्यत्ततीयनयनं पार्व
 तीपरिचुंबितं जयति ॥ ५४ ॥ धावति सुरतपार्श्वयोभ्रमति दृष्टिपथ्ये संतिष्ठते ॥ नवल
 तिकयातवहलिकयुहे भरणं वराकी ॥ ५५ ॥ कृत्रिममानंदपटं भ्राम्यमाणं वध्वासखी
 मिः ॥ प्रेक्षेते कुमारी जारोहा सोन्मिश्राभ्यामश्चिभ्यां ॥ ५६ ॥ शनकैर्लक्षितां युत्वा
 मदनपटलापुननिभेन वध्वा ॥ तधवल्लवत्रणपट्टिका मिचत्रलिता धरोतरुणी ॥ ५७
 रतिविरामलज्जिता अप्राप्तवसना सहसेति ॥ अछादयंति प्रियतमा लिंगनेन जघ
 नं कुलवध्वाः ॥ ५८ ॥ प्रकटितसौभाग्यं गवापश्यत गोलु मध्ये ॥ हृष्टचक्षुभस्य श्रृंगे
 क्षिपुटकंडुयमानाया ॥ ५९ ॥ पश्यसंभ्रमविक्षिप्तं रतिरंगे स्नेहलाया असत्याः ॥
 नवरंगकंकुजे ध्वजमिव रतमविनयस्य ॥ ६० ॥ हस्तस्य र्शेन जरद्वापि प्रस्तौति
 दोहकगुणोः ॥ अवलोकनप्रस्तवनशालां पुत्रकरोयस्यति ॥ ६१ ॥ मस्येनं चंक्र
 भ्यमाणा पदे करोति किमिति मुखं भंगं ॥ ननमस्या मेखलिका जघनगतं स्पृशति नख
 पंक्ति ॥ ६२ ॥ संवाहनसुखरसतोषितेन ददतातं वक्रे लक्ष्मां ॥ चरणेन चिक्कमादित्या

शिवः

२२

चरितमनुसिद्धितंतस्या॥६३॥पादपतनानांमुग्धेरभसवलत्कारचुंबितव्यानां॥दर्श
 नमात्रप्रसन्नेमुक्तासिसुखानांवहूनां॥६४॥हेसुषनुप्रसीदेदानीपुनरपिसुखभागेरो
 पृथ्व्यानि॥एषामृगक्षिप्यत्वांलुनोज्वलागत्वतिशरारात्रिः॥६५॥अपजानिकुला
 निद्वावेयजनीतउन्नतिनेतुं॥गैर्याहृदयजोष्यवाशालिवाहननरेऽः॥६६॥निस्क
 धडुरारोहांपुत्रकमाप्यत्नांसमारोह॥आरूढनिपतिताःकेनपानकृताशया॥६७॥
 ग्रामणीगृहेश्वश्चैकैवपाटलद्रव्याये॥वाहुपाटलंचशीर्षदेवरस्यनसुंदरमेतत्॥
 ॥६८॥अन्यासामपिभवन्तिमुखेपश्यन्धवलानिकमलदीर्घानि॥नयनानिसुंदरीणां
 तथापिदृष्टंखलुनजानन्ति॥६९॥हंसैरिवतवचरणजलदभयसमयचलितविक
 लपक्षैः॥परिशोधितपद्माशयैर्मानसगम्यतेरिपुमः॥७०॥दुर्गतगृहगृहिणीरक्षंत्या
 कुलत्वपसुपृष्टदोहदश्रद्धापुनरपिउदकमेवकथयन्ती॥७१॥आताम्रलोचननाअ
 प्रारूकप्रगटजघनानां॥अयराद्रुमस्तनशीलानांकृतेनकामोवहतिचापं॥७२॥केउ
 वरिताःकेद्रनबंधिताःकेनलुप्रगुरुभिभवाः॥नवसारिगविलासिणोगस्मनारेखा
 इववहन्ति॥७३॥विरहेणमंदरेणचरुदयंडुग्धोदधिमिवमथित्वा॥उन्मूलितानिरत्ना

न्यहोस्माकं रत्नानीव सुखानि ॥ १७४ ॥ अज्जकरतेन तुष्पतिवक्त्रे यो शयं वै विन्ययति ॥ अ
 त्राभयपामया प्रिये प्रियं कथं नु कर्तव्यं ॥ १७५ ॥ बहुविधविनासरसिके सुरते महिच्छानां उ
 पाध्याय ॥ शिष्यते शिष्यितान्यपि सर्वस्त्रिहानुबंधन ॥ १७६ ॥ चर्लवशिते किंकल्पसिसन्य
 मेव सत्ययानसंभवितः ॥ नखत्तु भवंति तस्मिन् दृष्टे सुस्थावस्थान्यंगति ॥ १७७ ॥ आसन्न
 विवाहदिने भिनववधूमंगमोत्सुखमनसः ॥ प्रथमं गृहिण्याः सुरतं वरस्य हृदयेन संति
 ष्टते ॥ १७८ ॥ यदि लोकनिर्दिष्टपद्ममंगलं यद्यपि मुक्तमपदं ॥ पुष्पवतिर्दुर्षनंतवतथापि म
 मंदहातिहृदये निर्वाणं ॥ १७९ ॥ यदि न स्पेशसि पुष्पवती पुरतः स्तत्किमिति वारितस्तिष्ठति ॥
 स्पष्टासि चुलचुलायमाने धीवित्त्वस्माकं हस्तैः ॥ १८० ॥ उज्जागरकशयितगुरुकाशीमो
 घमंडनचित्त्रा ॥ त्वज्जते त्वज्जावती सुभगसरवीनामपि वराकी ॥ १८१ ॥ नापितथापि
 गुरुणा पिताम्यतिहृदयभरणगभस्य ॥ यथाविपतनिधुवनं प्रियेस्तुषामुचंती ॥ १८२ ॥
 अगणितजनापवादमपहस्तिनगुरुजनं वराक्य ॥ तव गलितदर्शनाशया तथा वसित्वा
 चिरं रुदितं ॥ १८३ ॥ हृदयं हृदये निहितं चित्रा लिखिते वनतमुखे दृष्टिः ॥ अलिं मनदुःखिता
 निकचलं क्षायंते गानि ॥ १८४ ॥ अहं वियोगतन्वी दुःसहो विरहानलः चलं जीवं ॥ आदि

शिवः

२३

रपतां किं सधि जानामित्वमेव युक्तं ॥ ८५ ॥ नवचिरहो ज्जागरस्वप्नेपिनदहादृशेन सुरखानि।
 वाधेन पथा विलोकमेहतं त्वयि ॥ ८६ ॥ अन्यापराधकृपितो यथा तथा कालेन गम्यते प्रसा-
 दं ॥ द्वेष्यत्वापराधे कुपितं प्रसादयेष्वे ॥ ८७ ॥ दृश्यते प्रियाणि भणसि सजावः सुभगे स्तावदेव ॥
 फालयित्वा हृदयं शोभकोदर्शयति कस्या ॥ ८८ ॥ उदग्राप्रोतानि ताननाभंति केपे सविशेषां ॥ रि-
 ज्ञानमंति सुचिरं कूपटीकाद्रवकापुरुषाः ॥ ८९ ॥ भग्यप्रियसंगमं कियदिव ज्जोत्स्नाजलं नभः ॥
 स्सरसि ॥ चंद्रकरप्रणालनिम्नरः निवहपतनं न निस्तिष्ठति ॥ ९० ॥ सुंदरयुवजनसंकुलेपितदर्श-
 नं विमृशयंती ॥ अरण्यद्रवभ्रमतिदृष्टिः वराकि कापः समुद्ध्रियः ॥ ९१ ॥ अनिकोपनास्व-
 पिस्वश्वरोदितागतपतिकायास्तुषयाः ॥ पादयनतया द्वयोरपि वलनययोगे लीनयो-
 ॥ ९२ ॥ रुदंति बाहो अरण्ये दुःस्सहरविकरणस्य र्शसंतषाः ॥ अतितारउल्लीविरुतैः
 पादयाग्रीष्ममध्याह्नि ॥ ९३ ॥ प्रथमनिनीनमधुकरीलुध्वालि कुलवद्धरंकारं ॥
 अहिमकरकिरणनिकुरं वचुं वितंदति कमलचनं ॥ ९४ ॥ गोत्रसवलनं श्रुत्वा प्रियते मे-
 द्यतस्यास्य दिवसे मध्यमहिषस्य मलेवमंडनं यद्रूपवध्वाः प्रतिभाति ॥ ९५ ॥ महमहा-
 यते मलयचातश्वश्रुर्वारयति मांगहानिर्यंती ॥ अंकांठपरिमले नायियः खलु मत्त

स्मृत एव ॥ १६ ॥ सुषमेक्षकः पतिः स्या सापि खलु सविशेषदर्शनोन्मादिता ॥ द्वावपि कृ
 तार्थोपधिर्वीममहिल्वपुतर्षमिव न्ये ॥ १७ ॥ आप्लुनविश्या यजायामुखनिरीक्षमानेन ॥ पु
 धिवेनैत्रिहषोकनिगडायतेनगंतुमेवनेष्टं ॥ १८ ॥ सूचीवेधेमुत्रात्नं प्रक्षिपतादग्धलोकेन
 ॥ एकग्रामेपिप्रियः समाभ्यामक्षिभ्यामयिनदृष्टः ॥ १९ ॥ पंचममत्रसमाघंगाहानां शजंस्व
 भावरमणीयं ॥ श्रुत्वयन्नविगतिहृदयेमधुरत्वं किमपि ॥ २० ॥ अद्यापितावदेकं मांसं वा
 रयप्रियसरिवरूदती ॥ कल्पेपुनस्मिनाते यदि ममृता नरादिष्यामि ॥ २१ ॥ राहितिव्याहर
 तीप्रियतेपत्रपावनतमुरव्याः ॥ द्विगुणाकेहितजघनपस्यलायात्नज्जावनतंहसितं ॥ २२ ॥
 भारयसिकं नमुग्धेऽनेन प्रांतस्तविषमेण ॥ भूलताचापविनिर्गततीक्ष्णजं राक्षसि
 भक्षेन ॥ २३ ॥ दृष्ट्वायन्नदृष्टः सरत्नस्वभावमायच्चुनालपितः ॥ उपरंयकृतः स्रदवज्ञा
 तं छुद्रैः ॥ २४ ॥ तवदर्शने सत्प्राशब्दश्रुत्वाविनिर्गतायागी ॥ त्वयिव्यतिक्रांतेतानि
 पदानि न वोढव्याजान्ता ॥ २५ ॥ इर्ष्यामत्सररहिताभ्यां निर्विकाराभ्यां मातुलिअक्षिभ्यां इ
 दानीजनो न जनमिवा निरीक्ष्यते कथं न क्षीयामहे ॥ २६ ॥ वातोद्गसिचपत्नविभावितोरुदर
 दृष्टदंतमार्गेण च तातोष्यते निधानकलशस्य वमुखेन ॥ २७ ॥ हृदये वससि न करोपि

शिवः

२४

मसुंतयापिरभेरमितानीः॥शाकपसेयुवतिस्वभावगलितधैर्याभिरस्समिः॥११॥अन्य
 दयिकिमपिप्राप्यसिमूढमाय्यदुःखमात्रेण॥हृदयपराधीनजनमिक्षुत्वतवकियमेतत्
 ॥८॥द्वेषोसिजीवयासुखाधिकतरंसावद्वभारव्युतवद्वतिज्ञात्वामयानेर्पितंदग्धमेणः
 ॥९॥साआमसुभगगुणरूपशोभाशीलाअमणिगुणाहंभणतस्यायोनसदृशःकिसस
 वेजिनोभयतां॥१०॥सदसदुःखंचयागहस्यजानंती॥ताःपुत्रकमहित्वाशेराजरा
 नुष्पाणां॥११॥हसितैरुपात्तंभाअसुयचारैःखेदितव्यानि॥अत्रुभिकत्नहराषमार्गः
 सुमहितानां॥१२॥उच्चायोभादीयंतांलोकविरुद्धुचनामकृत्वा॥संमुखायतितेकःपुन
 र्दस्यदृष्टिनपातयति॥१३॥स्वाधीनप्रियतमोदुर्गंतोयिमन्यतेकृतार्थमात्मना॥प्रियर
 हितःपुनपृथिवीमपिप्राप्तोदुर्गतएव॥१४॥किरादिषिकिचस्वपिशिवूहृष्यसिसुत
 न्वेकैस्यकस्यप्रेमविषमिववित्रमसंशाकोरोदुजोति॥१५॥तेचयुवानस्ताग्रामसंपद
 ज्ञास्माकंतारुणांअख्यानकमिवलोकःकथयतिचयमपितच्छण्डम॥१६॥वाय्योघ
 भृतगंडाधरयाभणितंविजृम्भहसनशीलया॥अद्यापिकिरुष्यतेरापथावस्थांगतं
 प्रम॥१७॥वर्णधृतलिप्तमुखीयोमामत्यादरणचुवन्॥इदानीसभूषणभूषितामपि

अथस्माद्यते स्पृशन् ॥ १८ ॥ नीलपटप्राचतांगीतिमारवत्वेनां परिहरिष्यसि ॥ यदांशुक
 मयिनद्धंरतेयनीयतरव ॥ १९ ॥ सत्यं कलहे सुरतारंभाः पुनर्नवाभवंति ॥ मानः पुनर्मन
 सिनिगुरुकं प्रेमविनाशयति ॥ २० ॥ मानोन्मत्ततयाऽकारणं कारणं कुर्वत्या ॥ अदर्शनेन
 प्रेमविनाशितं प्रेमवदेन ॥ २१ ॥ अनुकूलमेवक्तुंचक्रुवध्वभवध्वभेपिद्वेष्यपि ॥ कुपितं वा
 प्रसादयितुं शिष्यते लोकस्तुतः ॥ २२ ॥ लज्जासत्काशी चरुडितं अयशोषणदता ॥
 यस्य वृत्तेन प्रियसखिसख्यवजानो जात ॥ २३ ॥ हसितमदृष्टदंतं भ्रमितमनित्रांतदेहली
 देशं ॥ दृष्टमनुक्षिप्तमुखराषमार्गः कुलचधूनां ॥ २४ ॥ धूलिमल्लिनेपिपंकां कितोपित्तरण
 रचितदेहभरणेपि ॥ तथागजं फेयुरुत्वेन दृक्कांसमुद्रसित ॥ २५ ॥ चंदस्त्रिकिमिति न
 गम्यते को गर्वेन ससणगमनासि ॥ अदृष्टतसहसनशीलया जलमितं चोरोज्ञास्य
 सि ॥ २६ ॥ स्थूलाशुभीरुदितंसयत्नीवगेरिपुष्पवत्याः भुजापरंपत्युः प्रेक्षशिरोत्तमवर्ण
 धतलिप्तं ॥ २७ ॥ लोककः खिद्यते खिद्यते खिद्यतुवचनीयं भवति भवतु तन्नाम ॥ एहिनि
 षीदवाश्वेपुष्पवतिनैति रमेनिद्रा ॥ योयां प्रलोकयामिदं शं पुरंतो लिखित एवदृश्यसेत
 त्र ॥ तव प्रतिमापरीपाटी बहती वसकलं दिशाचक्रं ॥ २८ ॥ अयसरतिधुनोतिशाबांषो

षामुषरः पुनः समुच्चिविति ॥ जं वू फलन गृहाति भ्रमर इति कपिः प्रथमदृष्टः ॥ न स्पृत्रा
 तिहस्तेन कपिः कंड्यनमयेन यत्र त्वनिकुजे ॥ दरत्नं चित्तु छुविं वानरहिस्त्वं ॥ २९ ॥ सर
 सापिशुष्यत्वे च जानाति दुःस्वानिमुग्धहृदयापि ॥ रक्तापि पांडुरैव जाता च राकीतववियो
 गः ॥ ३० ॥ आरोहति जीर्णकुज्वकं प्रियं पश्यत वध्वरीत्रपुसी ॥ नीलोत्पलपरीमलवासि
 तायाः शरदः सरोषः ॥ ३१ ॥ उत्पथप्रधा चित्तजनः प्रविष्टं भितकलकलमहत्तूर्यः ॥ अ
 हो स एव सलः स्तेनविनाग्रामराहडव ॥ ३२ ॥ उद्धपवना न भवति कस्य पात्रे स्थित
 न ध्वजेन ॥ रां कात्रमसानपादपत्नं चित्तचोरेणे वरत्नेन ॥ ३३ ॥ असमाप्तपुरुषका
 ये इदानीं पथिके गृहं निवर्तमाने ॥ नवप्रावटपितृभ्यः सहसती वकुटजाट्टहासे ॥ ३४ ॥
 दृष्ट्वा वनवज्रो मेघानामुक्ता र्जविताश्रया ॥ पथिकगृहिष्णाट्टिभावदितमुरग्या प्रलेकित
 : ॥ ३५ ॥ अविधवा लक्षणा वल्यं स्थाननपस्युः पुनर्गन्तितां ॥ सखी सार्धं वमनस्ति
 म्वाचल्यकारको जातः ॥ ३६ ॥ पथिकं वधूकुट्यांतरगलितजलार्द्रगृहे अनार्द्रमपि ॥
 उद्देशमविरतवाष्पसलिलनिवहेनार्द्रयस्ति ॥ ३७ ॥ जिह्वायां कुर्वति प्रियं तरति हृदये स
 निवृत्तिकर्तुं ॥ पीडमाना अपिरसजनयं इक्षवः कुलीनाश्च ॥ ३८ ॥ दृश्यते न नूतमुकु

लेश्चश्रुनेचवातिमलवगंधवाहः प्राप्तं वसन्तमासं शंसति उक्तं हितं चेत् ॥ ३९ ॥ अश्रव
 नेभ्रमदकुलं न विना कार्येणोत्सुकं भ्रमति ॥ कुतो ज्वलेनेन विना धूमस्य सिरवादृश्यते ॥ ४० ॥
 दूयितग्रामभुलितो धास्मद्ग्रीधुगंधितं चदनं ॥ मदने एतावदेव प्रसाधनं भवति तरुणा
 ना ॥ ४१ ॥ ग्रामतरुणो हृदयहरंति छेकानास्तनभारवत्यः ॥ मदने कुसंभरं जितकंचुकाभ
 रणमात्राः ॥ ४२ ॥ आलोकयन्दिशः स्वसुजंभमाणगात्ररुदन् ॥ मूर्च्छयेत न स वृत्तनपथि
 ककंते प्रवसितेन ॥ ४३ ॥ दृष्ट्वा तरुणसुरतं विविधविनासैः करणेभितं ॥ दीपोपितकृत
 मनागतमपितैलं न लक्षयति ॥ ४४ ॥ पुनरुक्तकरास्फालनेभ्यतदोलिखकपीडनश्रुतानि
 यूथाधिपस्यमातः पुनरपि यदि नर्मदा सहते ॥ ४५ ॥ वृद्धशूनको विषजः पृथ्वीमृतापथि
 न सुरथा ॥ कार्यासौपि मदि नो महिषोणखलुकस्य संसक्तः ॥ ४६ ॥ सवचग्रहमुखो न मि
 ताननपि वति प्रियमुषवितीलं स्तोको रोषधमिव यत्र यमानि नीमदिशं ॥ ४७ ॥ गिरिस्तेज
 इव भुजंगं महिषो जिह्वालेढि संतप्तमहिषस्य कृष्णप्रस्तर उरुति पिवति त्वात् ॥ ४८ ॥ पंज
 रसारिकां सखिननयसि किमजोरति गृहात् ॥ विश्रंभजल्यिता निषालो कानां प्रकटय
 ति ॥ ४९ ॥ एतावन्मात्रग्रामणपतिभिश्चेति किमिति मां भणसि ॥ धार्मिककरंजकयज्जी

शिवः

२६

वसितदपितेवद्रुकिं ॥५०॥ यांत्रिकगुडविम्वगयसेनचमेडुल्लुयांवाहयसिपत्रं ॥ अरसिककिं
 नजानासिनरसेनविनागुडोभवति ॥५१॥ प्राप्रनितं वस्यशोः स्नानोतीर्णायाः श्यामलोम्पाः ॥
 जलविंदुभिश्चिरातरंतिबंधस्येवभयेन ॥५२॥ आम्रांगणनिगडितकृष्णपक्षवटतवहरमनु
 लय ॥ उतीर्णातीवकरभोगिकोपिग्रामोनद्विय ॥५३॥ सूर्यदग्धचणकानभट्टाः सयुवति
 क्रांतः श्वश्रूरपि गृहेकुपिताभूतानामिववादिनो वंशः ॥५४॥ पिसुनयंतिकामिनीनां जल
 निलीनप्रियावगूहनसुखांकटकितपोलक्ष्मिनिश्चलाक्षीलिवदनानि ॥५५॥ अभिनव
 प्रावृट्सितेषुशोभन्ते श्यामापितेषुदिवसेषु ॥ रभसप्रसारितग्रीवाणानृत्यंमपूरवृंदानां
 ॥५६॥ महिषस्कंधविलग्नं नूलोते शृंगहत्तंसिमसिमायमानं ॥ आहनवीणाउंकारमत्रा
 वमुखरंमत्रावृदं ॥५७॥ राजंतेकुसुमदलनिश्चलस्थितामत्तमधुरतिकायाः ॥ शशिक
 रनिष्पेषप्रनाशितस्यग्रंधरमिरस्य ॥५८॥ यशूपतत्तरुकोटरातिश्रमंतीपुच्छकानारिश्वा
 त्रिं ॥ शरदज्यलितइवद्रुमः पितमिवसलोहितंवमति ॥५९॥ धारादुयमानमुषालंबि
 तपक्षानिकुंचितग्रीवाः ॥ वृतिवेषुनेपुकाकाः शूलहिताइवदृश्यंते ॥६०॥ नापितथाना
 लयंतीहृदयंदुनातिनीअधिकं ॥ यथापुरविजृम्भितगुरुकरोषमध्यस्थभणितै ॥६१॥ गंध

माजिघ्रमाणकपक्ककदं वानां वाय्वा भटदक्ष ॥ आश्रवसिहितीपथिकयुवकगृहि
 लीमुखमानप्रेक्षिष्यसे ॥ ६२ ॥ गर्जममैवोपरिसर्वस्याम्रलोहदयस्य ॥ जलधरत्वग्राम्ना
 त्वकांभारेभारविष्यसितां वराकी ॥ ६३ ॥ पंकमन्त्रिनेनसीरैकयापिनादतजानुचलनेन
 ॥ यैकै ॥ आनदातेहलिकः पुत्रेणवशास्त्रिषेत्रण ॥ ६४ ॥ कथंमेयरीणातिकालेष्वनसं
 गोभविष्यतीतिचिंतयन् ॥ अवनतमुषः संशोकोरोदितिवशास्त्रिणास्तुशारेः ॥ ६५ ॥
 संधाराणावस्यागितोदृश्यतेगगनेप्रतिचंद्रः ॥ रक्तकुक्कुतांतरितःस्तननतमुषःशारेष
 इवनववधाः ॥ ६६ ॥ अपिदेवरकिंनप्रेक्षसेआकाशंकिमुधाप्रलोकयसिजायाबाहु
 मूलैर्द्वचंश्राणांपरियारी ॥ ६७ ॥ वाचाकिंभएपतांकियन्मात्रंवास्त्रिष्यतांलेष्येतवविर
 हेपदुःखंतस्यत्वमेवगृहीतार्थ ॥ ६८ ॥ मरनाग्नेरिवधूमंमोहनपिच्छिकांमिवलोकदृष्टः
 योवनध्वजंदववध्वामुग्धावहति सुगंधचिकुरभारं ॥ ६९ ॥ रूपंकथितमेवतस्याशेषपु
 रुषेनिवर्तिताक्षेण ॥ वाय्वाद्रिणास्याअजन्ममानेनापिमुखेनः ॥ ७० ॥ बृहदरविदंमंदिर
 मकरणंनंदितारुलाः ॥ उलाकुलायतेकृत्स्नसेखलेवमधमासलक्ष्माः ॥ ७१ ॥ क्रस्यक
 तेवहुपुण्यफलैकतरोस्तवविश्रमिष्यति ॥ स्तनपरिणाहमन्मथनिधानकृत्स्नशिवप्ररोहः ॥

शिवः

२७

॥१२॥ चोराः सभयसत्सङ्गं पुनः श्रेयसायंति दृष्टी ॥ अहिरक्षितनिधिका लशद्वयप्रौढ
 पतिकास्तनोत्संगे ॥१३॥ उद्धृतिनवत्तणं कुररोमां च प्रसाधितान्यंगानि ॥ प्रावृत्त
 क्ष्म्यापयोधरैः परेप्रेरितो विध्यं ॥१४॥ आमदहत्नामनात्मी मुखराजरत्नं कवोजसंशिञ्जि
 रं ॥ अन्यनदीनामपरेवायास्तथापि अन्ये गुणाः केपि ॥१५॥ इजअस्यानिरीक्षितपरि
 एतमात्सरसप्रभौस्तनौ ॥ तुगोसत्पुरुषमनोरथाविबद्धयेमांतौ ॥१६॥ हस्ताहस्तिः
 अहमहामिकयावर्षागमेमेधैः ॥ अहो किमपिरहस्यं क्षन्मिवपिनभोगरांगलयति
 ॥१७॥ कियन्मात्रभविष्यति सौभाग्यं प्रियत्नमस्य भ्रमणशील्यया ॥ महित्नामदननु
 सुधाकुलकराक्षविशेषवेपमानं ॥१८॥ षट् हिणीमुपगृहस्वरेकुः कुटत्रावेन ऊटि
 तिप्रबुद्धः परवसति वासशंकाशीनिजेपि गृहेमात्रैषीः ॥१९॥ स्वरपवनरयमसद
 स्तितगिरिकूटायतनभिन्नदेहस्य ॥ धुकधुकायते जीवद्वविद्युत्तामेघस्य ॥२०॥
 मेघमहिषस्य ज्ञायते उदरे सुरचापकोटिभिन्नस्य क्रंदतः सवेदनमंत्रमिव प्रप्लवते
 विद्युत् ॥२१॥ नवपञ्चवंविषणाः पथिका प्रेक्षंते नूतवृक्ष ॥ कामस्य लोहितपुंस्वरा
 जितेहस्तभक्षमिव ॥२३॥ महितानामेव दोषोयेन प्रवासगर्वितः पुरुषाः ॥ द्वित्रया

वन्नम्रियंतेतावन्नविरहाःसमाप्यंते॥८३॥वाल्मकीहैव्रजलघुमयतेतववराकिका
 विलंवेनसातवदर्शनेनापिखलुजीविष्यतिनास्तिसंदेहः॥८४॥तपनशीलप्रसू
 तद्रुतवहज्यात्वालिप्रदीपितेवनाभोजे॥किंशुकवनमितिकलयित्वासुगंधहरिलो
 ननिष्क्रामंति॥८५॥निधुवनशिल्पंतवयासारिकयोध्रापितमस्माकंगुरुपुरतः॥
 पथातांवेत्तांमातर्नजानीमकुत्रव्रजामः॥८६॥प्रत्यग्रीकुक्षदलोत्नसन्मकरंदयात
 ल्यपटः॥तन्नास्तिकुंदलिकायांयन्नभ्रमररुतिपातुं॥८७॥सकोपियुणातिशयो न
 जानीमोमातुलिकंदलतिकायाः॥अक्षिभ्यामेवपातुंअभिलष्यतेयेनभ्रमरेः॥
 ८८॥एकैवरूपगुणोयामणीदुहितासमुद्बहति॥अनिषनयनसकलोपयादे
 वीकृतोन्नामः॥८९॥मन्येआस्वादरावनप्राप्तःप्रियतमाधररसस्य॥तदशौर्वे
 नरत्नाकरादमृतंसमुद्भूतः॥९०॥करलोक्कृच्छंनिशितभक्षममहितयाहरिण्या
 अदर्शनःप्रियोविषितीतिवल्नित्वाचिरंदृष्टुः॥९१॥विषामिवस्थितपकैका
 म्रदर्शनेतस्यातवशत्रुगृहिण्याककोनप्रार्थितःपाथिकानांरिंभेरुदती॥९२॥मा
 लाकारीत्यलितोद्धपितवाहुमूलाभ्यांतरणहृदयानि॥उद्धनातिमध्यास्थितानिक

शिवः

२८

सुमानिदशायंति॥९३॥मध्यःप्रियःकहुवयस्त्रयुवानःसयत्यः॥यथायथावर्द्धतेस्त
 नौतताक्षीयंतेचव्याधाः॥९४॥मालाकार्याःसुकुमारवाहूमूलावलोकनसत्तन्त्रः॥
 अस्तीकमपिभ्रमतिकुसुमार्घ्यपृष्ठाशीलपयोसुल्लयुवा॥९५॥अकृतज्ञघनवर्णघ
 नयर्णातरिततरणिकरकरनिकरं॥यदिरेखानीरमपिनस्मरसि॥९६॥मंदरमपि
 नजानातिहलिकनेदनोद्दहदग्धग्रामे॥गृहपतिसुताविपद्यतेऽवैद्यकेकस्यशंसा
 म॥९७॥एकक्रममपरिस्तरंप्रकारसंमुखेकुरंगमिथुने॥व्यधेनमसुविगतद्विष
 धौतंधनुर्मुक्तं॥९८॥तत्सुभगविलंबक्षणेभणामिकस्य॥अपिहृतेनात्मयथाअ
 विचारितकार्यारंभकारिणीम्रियतांनभसिष्यामि॥९९॥भोगिनीवतमोदकभक्ष
 णादुःशीलितोहलिकपुत्रः॥ददानीमत्समोदकानामक्षिविकरददाति॥१००॥**रसिक**
 जनहृदयदयितेकविवात्सलमुखसुकविनिर्मिते॥सप्तसतिकेसमाप्तंषष्टंगाथाशत
 कमेतत्॥१॥प्रसुषमयूषावत्त्रिपरिमत्जनसमुच्छासत्त्राणां॥कमलानांरजनिवि
 रामेआमोदशनीर्महमहायते॥२॥चातोद्देतितांवरेस्थगस्फुटंरंतमंडलंजघनं॥वट
 कारकपतिंमारवलुपुत्रिजनहासंकुरु॥३॥विश्वस्तहसितपरिशंकितानांप्रथमेन

लांजलिर्दत्तः॥पश्चाद्वागृहीतः कटुं वभा लेनिमज्जन॥४॥गमिष्यति तस्य याश्च सुंद
 रिमात्वरवर्द्धतां मृगं कः॥दुग्धे दुग्धमिव चंद्रिकायां कप्रेक्षते सुखं ते॥५॥यदि क्रुध्यति
 क्रुध्यतु नाम मातुलिपरलोकावसनी लोकः॥तथापि वलाद्रामणी नंदनस्य दवने वलति
 दृष्टिः॥६॥गोहे मिव तरहितं निर्झरकुहमिव सलिलश्च॥गोधनरहितं गोष्ठमिव तस्या च
 दनंतवचियोगे॥७॥तव दहन्नि न जनि तो स्यात्तज्जावत्यानुरागः दुर्गतमो नो रथ इव हृद
 य एव याति परिणामं॥८॥यत नूयते सात कृते न किं येन ए छसि ह सन्॥एषा श्रीष्मे मम
 प्रकृतिरिति भणित्वा वरुदिता॥९॥वर्णक्रमरहितस्याप्येष मुण केवलं चित्तकर्मणः॥
 निर्मिषमपियन्ममुंचति प्रियोजानो गाढमुपगृहः॥१०॥अभिभक्तसंधिवं प्रयमर सो
 ज्ञेदपानधुध॥उद्देह्यितुं जानाति खंडयति कलिकामुखं मरः॥११॥दरचेपनशीलो रु
 युगलासु मुकुलिताक्षीषु लुलिकुरासु॥पुरुषायित शीलासु कामः प्रियासु सजायुधो
 वसति॥१३॥यद्यतेन सुषायते तत न करोमियन्मया यतं॥अहमेव यन्न सुखयेत्सुभ
 गयत्किममायतं॥१३॥आयारविसंवादं सकला वयनानां करोति हतलज्जा॥श्रवण
 योपुनर्गुरुसंनिधावपि निरुणद्धि नियोगं॥१४॥किं भ्रणतमां सरव्यामा म्रियस्व इक्ष्यते

सज्जीवंत्याकार्यालापरषस्वेहमार्गनरवनभवति ॥१५॥ एकाकिमगः दृष्ट्वा मग्या तथा
प्रलोकि तसत् स्रया ॥ प्रियजायस्य यथा धनुः पतितं व्याधहस्तात् ॥१६॥ नत्विमीषु भ्रम
सिपरिमत्तसि सप्रत्नामा तनी मयिनो मुचसि ॥ तरत्नत्वात्वा होमधुकरयदि पाटत्नाहर
ति ॥१७॥ ह्यंगुत्वकपाटकपिकं मस्तत्नस्रविशेष नीलकंचुकि का ॥ धवत्नाक्षालिसत्
स्राः पिवंति दयितानामिव मुखानि ॥१८॥ रक्षतियुत्र के नावक्षोदकं प्रतीक्षमाणा ॥ अश्रु
भिः पथिक गृहिणी आर्द्रयमानां न त्वक्षयति ॥१९॥ शरदिसरसपथिक जलानि कामल
जलानि सुरभिगंधीनि ॥ धवत्वक्षालिसत् स्राः पिवंति दयितानामिव मुखानि ॥२०॥ अ
भ्यंतरसरसा उपरी विभुध्ववद्वपंका ॥ चंक्रममाणे जने समुच्छसंती वरथ्या ॥२१॥ मुखं पुं
दुरीकच्छायायां संस्थितौ पश्यतरा जहंसां विवक्षणा पिष्टकुट्टनोच्छाति तधूति धवत्नौ
स्तनौ वहति ॥२२॥ तथा तेनापि दृष्टा तयापि तथा तस्य प्रेक्षिता दृष्टिः ॥ यथा द्वयोरपि स
मयेव निवृत्तरतानि जातानि ॥२३॥ वापि कायरेषो शरणं जयत्र कर्षण सुत्वभसंके
त ॥ सौभाग्यकनकषपट्टा श्रीममाकथमपि स्येष्पसि ॥२४॥ दुश्शिखितरत्नयरी स
कैर्वृक्षे सिस्तरतावत् ॥ यावत्तिर्लभात्रवर्तसे मकतका तव मूल्यकप्या ॥२५॥ यपाचिं

तयतिपरिजनआशंकतेयथान्यतस्यप्रतिपक्षःवालेनापियामणीनंदनेनतथारक्षिता
 पत्नी॥२६॥अन्येषुपथिकयत्तुव्याधयुत्रेषुपृष्टाञ्जमालि॥अस्माकंमाधयुवाहरेणेषु
 धनुर्नामयति॥२७॥गजवधूवैधव्यकरःपुत्रोमेएककांडविनिवासि॥तथात्पुष्यशया
 शोशितोयथाकांडवरंडकंवहति॥२८॥विधारोपणालापंयस्त्रीमाकरोतुग्रामणीइवसि
 ति॥प्रसुज्जीवितोयथाकथमपिभ्रष्टोतितदाजीवितंमुंचति॥२९॥संदिशतिम्रियमाणः
 पुत्रंयस्त्रीपतिःप्रियत्वेन॥ममनाम्नायथात्वंनलज्जासेतथाकरिष्यसि॥३०॥अनुरम
 णप्रस्थितायाःप्रत्यागजीवितेप्रियतमे॥वैधव्यमंडनंकुलःवध्वाःसौभाग्यकंजातं॥३१॥
 मधुमक्षिकयादृषंदृष्ट्वामुखंप्रियस्योच्छ्रुनोष्टं॥ईर्ष्यालुपुलिंदीरुक्षल्लुयांगताअन्या॥३२॥
 धन्यावसंतिनिशंकमोहनेबहलपतलवेने॥वातांदोलनाऽवनमितवेणुगहनेगिरि
 ग्रामे॥३३॥प्रोत्फुल्लघनकदंबानिधोतिशिलातलाभुदितमयूराः॥प्रसरंतोउरमु
 खराउत्साहयतेगिरिग्रामाः॥३४॥तथापरिमलितागोपेनत्तेनहस्तमपियानाक्षपि
 ते॥सैवधूनरिदानीप्रक्षीस्वकुट्टोहिनीजाता॥३५॥धवलोजीवितातवकृतेधवल
 स्यकृतेजीवंतिदृष्टयः॥जीवगृष्टेस्माकमपिजीवितेनगोष्ठंत्वदायतं॥३६॥आजित

वृत्तिस्पतिचुंवनस्यापयतिहृदयेजनितरोमांचः जायाकयोत्नसदृशंप्रेक्षध्वंयधिको
 मधूकपुष्पं ॥ ३७ ॥ पश्यप्रकंयतेमोघंभुजंगकृतौकटलाग्रायो ॥ अवकारधाराश्राद्धा
 लुकेनषीशंविनगजेन ॥ ३८ ॥ कमत्रंमुंचन्मधुकरपक्षकविस्थानांगंधलोभेन ॥ आ
 लेख्यतलंपामरइवस्पष्टाज्ञास्यसि ॥ ३९ ॥ गीयमानेमंगलमायकाभिः वरगोत्रदत्त
 कार्णायाः श्रोतुमिवनिर्गच्छतुपत्रपातभविष्यद्व्यारोमांच ॥ ४० ॥ मन्ये आकर्णयंतः
 आसन्नविवाहमंगलोद्गीतेयुवभिः समंहसतिमां वैतसनिकुंजाः ॥ ४१ ॥ उपगतच
 तुर्यमंगलभविष्यद्वियोगसविशेषलग्नाभ्यां ॥ तस्यावरस्येचस्वेदाश्रुभीरुदितभि
 वस्ताभ्यां ॥ ४२ ॥ नचदृष्टिनयतिमुखंनस्पष्टं ददातिनालपतिकिमपि ॥ तथापिखलु
 किमपिरहस्यंनववधूसंगः प्रियोभवति ॥ ४३ ॥ अलीकसुप्तेवलतिकेवलंनवव
 ध्वावेयमानौ ॥ संवेष्टितोरुसंयमितवस्त्रगंधितौहस्तौ ॥ ४४ ॥ पद्ममाणानभराजि
 गृहीताप्रस्फुरन्तिचुंवितरोदिती ॥ तूष्णीकानववधूकृतापराधो नोपशृणु ॥ ४५ ॥ त
 तएवभवंतिकथाविकसंतितत्रतत्रसमीप्यंते ॥ किंमन्येमातृष्वसएकयुवकायंग्रा
 मः ॥ ४६ ॥ यानिवचनानिचयंजल्यामस्तानिजल्पतिजनोपि ॥ नान्येवतेनप्रजल्पिता

निहृदयं सुखयति ॥ ४७ ॥ सर्वादेरेणमगयतप्रियं जनेन यदि सुखेन वः कार्यं ॥ यो यस्य
 हृदयदयितं तन्न सुखं यतत्र नास्ति ॥ ४८ ॥ दृश्यमानो दृष्टि सुखः चिंत्यमानो मनो बह्वभश्च
 ने ॥ उद्धाप्यमानश्चुति सुखः प्रियोजनानित्तरमणीयः ॥ ४९ ॥ स्थानभ्रष्टाः परिगतपी-
 -उन्नतिपरित्यक्ताः वयं पुनस्था विरापयो धरादुबोद्धर ए निषणा ॥ ५० ॥ प्रत्यूषागतर
 जमानदेहस्त्रीलोकलोचतानंद ॥ अन्यत्र क्षपित सर्वनमो भूषणदिनपते भस्ते ॥ ५१ ॥
 धियरीतसुरतलं पट्टपुच्छिमम किमिति गर्भसंभूतं ॥ अयष्टते कुभमुखे जतलवकणि
 कपिकिंतिष्ठति ॥ ५२ ॥ संकुचंति अणमि ते उदिति सूर्ये पि विकसति क्रमे ॥ शिनिरैदरिद्र
 कुरुवद्रवभवतिकमलानां रिहोस्त्रि ॥ अत्पासन्नेपि कुल्ले समं यशो दयातरुणगीपी
 भिः ॥ बद्धमाने मधुमथेन संवंधानि द्वियंते ॥ ५३ ॥ यद्यदात्नेषति मनः आशावस्नेनि
 हृदयफलके ॥ ततश्चात्तद्रविधिनिभृतं हरित्वा प्रमाहि ॥ ५४ ॥ अनुभूतः करस्पर्शः सक
 लकला पूर्णपूरिमादिवसे ॥ द्वितीयायां संगकृषांगके दानीतववंदामहे चरणे ॥ ५५ ॥
 दूरांतरेते प्रियतमे कथमपि निवृत्ते मम नयने हृदयं पुनस्तनसमं अद्यापि अनेवारितं
 भ्रमति ॥ ५६ ॥ तस्य कथा कंठ कितो शब्दा कर्णनं समपस्यत कोपे ॥ संसुखावलोकनवेष

नशीलोउपगृहकिं प्रयत्स्यसे॥भरनमितनीउशारवाग्रसवलितचरणार्धविधुत्तय
 क्षपुटाः॥तरुषिषरेषुविहंगाःकथंकथमपिन्नभंतेसंस्थानं॥५८॥अधरमधुपानधू
 र्णमानयायुदिचरमितोसिम्भविशेषः॥अंसत्पलज्जाशीलावाहुंशिक्षणशीलेतिमा
 नाप्यमंस्यसे॥५९॥गजगंडुकगवयसरभसैरिभशाहृत्कारिस्वजातीनां॥स्तनौव्यध
 वधाअभयंदातुमिवनिश्चंतौ॥षादनेनपानेनचतथागृहीतोमंडुलासत्या॥यथाजरम
 भिनेदतिषभयतिगृहस्यामिनिप्राप्ते॥६०॥कर्षताकृष्टंपक्ष्मिध्येविकटकोदंडं॥पति
 मरणदयाधिकं व्याधनेरोदिताश्चश्रू॥६१॥वयंनुजुक्शीलाःप्रियोपिप्रियसखिवि
 कारयरेतोषनरवलुच्वम्यंचकापिगतिवापिन्नाकथंमोध्यंतां॥६२॥धवल्लोपियद्य
 पिसुदरतथापित्वयामरंजितंहृदयं॥रागभतेपिहृदयेसुभगनिहितोनरकोसि॥६३॥
 चतुपयहतविदलितसहकाररसेनसिक्तदेहस्या॥कीरस्यमार्गलग्नंगंधोधंभ्रमतिभ्र
 मरकुलं॥६४॥श्चश्रूरन्ननिमज्जतिअत्राहंअत्राहंअत्रपरिजनःसंकल्पयधिकरात्रं
 धमाममशयेननिमज्जिष्यसि॥६५॥परेतोषसुंदराणिसुरतेषुलभ्यतेयानिसौख्यानि
 तानियुनविरहेखादितोद्ग्राणीतिक्रियंते॥६६॥मार्गमेवल्लभमानोहाराःपीनोन्नत

योस्तानयोः॥ उद्धिग्नोभ्रमतिउरसियमुनानदीफेनयुंजइव॥६७॥ एकेनापिपटीवीजा
 कुरेणसकलवनराजिमध्ये॥ तथ्यातेनकृतआत्मयथोद्भयोस्ततेस्तत्तस्य॥६८॥ यिये
 गुणिनोयेआचारिणोयेविद्वद्भविज्ञानाः॥ दारिद्रेरेविचक्षणतेतेषांत्वंसानुगोसि॥६९॥
 ३२ ॥यदिकतुकीपसिसुंदरसकलतिथिचंद्रदर्शने॥ सुखानातः नमस्यमाणमुच्यमानकंचुक
 वेषस्यमुखंतस्या॥७०॥ समविश्रामनिर्विशोशाः समंततोमदमंदसंचायराः॥ अभि
 राज्ञविष्यतिपंथानोमनोरथानामपिर्नधा॥७१॥ अतिदीर्घानिवधाः षीर्षेष्टश्यंते
 वंशयत्राणि॥ भणितेभणामिखश्रुयुष्मकमपिपांडुरोपृष्टं॥ शरशाल्यितनभणितंस्व
 धंधूनयित्वाजीर्णहरेलेनगीयतांपुनरपिगीयतांपुनरपिगीयतांयावच्चकंठस्थितो
 जीवा॥७२॥ अकस्मादोषणंक्षणप्रसादनमत्नीकवचनिनिर्वधंउन्मरसंतापः पुत्रकप
 दवीस्त्रेहास्य॥७३॥ पिवतिकर्णजलिभ्यांजनरवमिलितमपितवसंतापं॥ दुग्धजलसं
 मिलितंसावात्नाराजहंसीव॥७४॥ अतिमृजुकेनलज्जासेपृच्छंतीप्रियस्यचरतानि॥ स
 र्वंगसुरभेभरुवकस्यकिंकुसुमत्रद्विभिः॥७५॥ मुग्धेअप्रतिपंतीप्रवत्नाकुरुवर्णा
 लोहितौ॥ विधौतधातुरागाकिमितिस्वहस्तौपुनर्धावयसि॥७६॥ पश्यसैधवपर्वतसदृ

शानि॥ शोभंते सुतनुक्तादकानि शरदिसिताभ्राणि॥१११॥ आपृच्छंते शिरो भिवलिते
 --- निर्वृतः निषश्चि मवलितप्रलोकितैर्महिषाः कुजानि॥११२॥ प्रोच्छस्वमुखं ताव
 त्पुत्रिकवाष्मातरणविशेषरमणीयं माणवमुख --- रस्यामकरिष्यासि पुनरपि॥११३॥
 मध्येयदनयं कां उभयपार्श्वेषु सरत्नकरं मंग्रामस्य धीर्बसीमंति कमिव रथ्या मुखं जातं॥
 ११४॥ अपराहूगतजामातुर्द्विगुणयति मोहनोक्तं रोवध्वागहपश्चाज्जागमज्जनपिभुजो व
 लयशब्दः॥११५॥ युद्धचैपेरा मोडितर्जरकर्णस्य जीर्णमहस्य कक्षाबंध एव पलायमान
 हृदयं समुत्सृजति॥११६॥ आनंदोतीव त्वं पत्न्यः प्रहतेन पटहशब्देन॥ मध्विनलज्जसिन्धु
 सिद्धो भाग्यप्रकटीक्रियमाणे॥११७॥ मात्रजतिविश्रंभं सखां बहुचाटुकर्मणिपुणानां॥ व
 र्तेत कार्ययद्गुरवानां श्रुनामिव रत्नानां॥११८॥ अन्यग्रामप्रस्थिता कर्षंती म॥ वानां पत्नी
 : वंडितसौभाग्यावर्शशतं जीवितुमेशुनिका॥११९॥ सत्यं शंसं स देव रतथा तथा चट्कार
 केन श्रुतनिर्वर्तित कार्य पराश्रुत्स्वत्वमिष्टितुं कुतः॥१२०॥ निष्यमसस्य त्रुद्धिः स्वच्छं
 हेगायति पामरः शरदिल्लितनवशालितुंडुले धवलमृगाकासरात्रिषु॥१२१॥ अभि
 लिखतिकं जं स्नेहलात्निवल्नयेन कलप्रगोप्याः कदा स्नातो रोधनतिर्यक् स्थित कोमला

श्वरणः॥८८॥दिवसेषु व्यतिसंकेतकमंगवद्विताशंका॥आयांडुरावनतमुखीकल्मसेन
 समंकलमग्नोयी॥८९॥नवकर्मिकेनहतयामरणदृष्टाभकादाहारी॥मातृव्येयोक्तेकप्र
 गृहेचशाकिनीमुक्ता॥९०॥दृष्ट्वाहरेतदीर्घप्रभातेवनेभ्युक्रुध्यतिहत्तिकः॥नसतीरह
 स्यमार्गंतुषारधवल्लितिलक्षेत्रे॥९१॥संध्यागृहीतलांजालप्रतिमासंत्रातगौरीमुख
 कमलं॥अलीकमेवस्फुरितोष्टविगलितमंत्रहरननत्तं॥९२॥संकोचितइवनीचत
 खड्गं कृतद्वय॥वर्षागमेनमार्गेगृहाभिमुखमनसापथिकेन॥९३॥सरभसनिर्गत्
 यापरिपथ्यामयात्वेनदृष्ट॥शीर्षोहतवल्लितभुजंगवक्रदेहग्रामे॥९४॥नवपूर्णि
 मृगांकस्पसुभगकस्त्वमसि—एस्वमनसत्यंकासौ—समग्राग्रहोषरज्जमानीवजवा
 द्य॥९६॥अपिष्ठशुलंवल्लकुभंगृहीत्वासमागतास्मिसखित्वरितः

संस्कृतसप्तसती